

MAGYARSÁG

POLITIKAI NAPILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Helyben: Egy óra kor. 1.	Vidéken: Egy óra kor. 1.30
Negyedévre 3.-	Negyedévre 3.90
Félévre 6.-	Félévre 7.-
Egész évre 12.-	Egész évre 14.-

Egyes példány ára 4 fillér (3 kr.)

Felelős szerkesztő és lapfőigazgató
KORBULY JÓZSEF.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
Budapest, IX., Calvin-tér 8. szám alatt.
Hirdetések petit számitással, díjszabás szerint.
Apothérideték ára: egy sor 3 fillér, vastagabb betűvel 4 fillér.

Az elhagyott gyermekekért.

Budapest június 15.

Az személyes ügyek és izetlen torzalkodások, utszéli pletykázások sivatagában végre szépen zöldelő oázishoz érkezik a t. Ház.

A kétszerte árva, kétszerte mostoha gyermekek, az elhagyottak sorsával foglalkozik nemsokára és amidőn Széll Kálmán miniszterelnök a Ház elé terjesztette „a közsegélyre szoruló, 7 éven felüli gyermekek gondozásáról” szóló törvényjavaslatot, megtette az első lépést az emberbaráti feladatoknak ezen, nálunk annyira elhagyott terén.

Nem minden az, amit az elhagyottakért tenni kell, de kezdeményezésnek mégis elegendő és jele annak, hogy vezetőhelyeken kezdenek érzékkel birni a szociológiai feladatok iránt és a jövőben többet is szándékoznak tenni a gyöngékért, a segítségre szorultakért. Nagyon kevés 400.000 korona, amelyet e célra szán a törvényjavaslat, pedig nagyon busásan visszatérül ez is, ha ezen a réven veszendő lelkek mentetnek meg a társadalom számára és ha van pótdó, amelyet szívesen fizetünk, úgy az e célra kivetendő egyszázalékos vármegyei pótdótot bizonyára senki sem fogja sajnálni az elhagyottak megmentésének szép és nemes céljától.

Jól tudjuk, hogy az állami gyermekmenhelyekben, vagy más árvaházakban hét évnél idősebb gyermekek föl nem vétetnek.

Azt a szerencsétlen gyermeket, aki hét éves korában jut árvaságra, aki ebben a korban jelentetik ki elhagyottnak a hatóságok által, a társadalom a maga szárnyaira bocsátja, a maga sorsára hagyja. Mi lehet belőlük, mint csavargó, mint a züllés kandidátusa és még jobbnak nevezhető az az eset, hogy mesteremberhez kerül és ott rossz bánásmódban részesítve, sanyaruan gondozva teljesíti a sokszor korát és erejét túlhaladó munkát.

Ezen az igazságtalanságon segít az emberbaráti célú törvényjavaslat. A gyermeket hét éves korától tizenötödik évéig a gyermekmenhely biztos falai oltalmazzák, ha pedig munkabírást tanusít, azt megbízható embereknél helyezik el munka céljából és az államnak lesz gondja, hogy szegénykének élete ne ismétlje meg a Twist Olivér tragédiáját.

Négyszázezer koronából legalább két ezer elhagyott gyermek szükségletei kerülhetnek ki. Sok nyomor enyhülését jelenti hát már ezen kezdetnek bevaló összeg, sok kárba menő lelket, fejlesztésre, képzésre méltó talentumot nyerünk meg ezen a réven a társadalomnak és a hazának, valamint sok ifju életet tartunk meg a tisztas munkálkodás ösvényén, amely gondozás nélkül bizonyára a züllés, a bűn ösvényére jutott volna, börtönben és kórházakban fejezhetne volna be áldatlan pályafutását.

Ezen bűnben fogantatott országgyűlésnek egyik enyhítő körülménye mindenesetre az, hogy szociológiai reformokat kísérelt meg és idevágó törvényeket

hozott. A külföld rég meghonosította már ami után mi még csak vágyakozunk, ami nálunk még csupán szerény kezdet, reméljük azonban, hogy most már békésebb, nyugodtabb korszakba evezünk bele s idővel mi is kiépíthetjük szociális törvényhozásunk épületét.

Mindenesetre tehát elismerés illeti a törvényjavaslat megalkotóját, Széll Kálmánt, ki a nemzetremények beváltását Magyarország legapróbb, árva nemzedékének oltalombavételével is megkísérli. Sok veszendő életnek a megmentését jelenti ez a javaslat, ha majd törvényerőre emelkedik, sok olyan életnek, amelyre egykor szintén rész jut a nagy nemzetmunkából.

Maguk a segély módjai, eszközei azonban, úgy látjuk, még szűk keretek közé illeszkednek. Az árvákról való gondoskodás kapesán lehetetlen azokra az apró emberekre nem gondolni, akiket nem a sors, nem az élet, igazabban nem a halál tett árvákká, hanem a szülők lelketlensége. A lenceket értjük. Mosolygó virágai ezek a tilalmas szerelemnek. Eddig egyesületek gondoskodtak róluk; a gyermekmenedékházak is oltalmukba vették ugyan, de bizonyos exkluzív jellegű eljárással. E csöpp emberkének számára külön házról kellene gondoskodnia az államnak. Annál is inkább, mert az erre célzó összes intézkedések már elő vannak készítve. Az országos lelencház terve régen kész, a költségek rendelkezésre állanak; ugyszólván már meg van ásva a fundamentuma az országos lelencház épületének. Hát miért nem

A MAGYARSÁG TÁRCAJA.

A zöldben.

— A Magyarország eredeti tárcája. —

A mult szombaton, — éppen második hete, hogy új lakásom csöndes magányát élvezem — özvegy Kupiczáné, a háziasszonyom e szavakkal fordult hozzám:

— Toportyán ur! nemde, ön is kedveli a zöldeket?

— Kivéve a spenótot, mindenféle zöltség kedvence ételem, az öntött salátáért pedig képes volnék cigánykereket hányni . . .

— Ugyan már ne beszéljen ilyen zöldeket — hahótázott ő nagysága, miközben gömbölyű ökleivel alig győzte a könyeit letörülni — ha, ha ha! hi, hi, hi! hisz nem ilyen zöltséget értettem! ha, ha, ha! . . .

— Hát milyent tetszett érteni?

— Künt a szabadban, a zöld ter nészetet . . .

— Vagy úgy, ah bocsánat; a szabad természetért, még ha nem zöld is, hát egyenesen, rajongok, kérem; hát még most, ebben a perzelő melegben! . . .

— Nos hát akkor remélem, velünk tart. Hol-

nap, kirándulunk az Istenhegyre. Egész napra ott leszünk; ebédre bogrács-gulyást főzünk, ott kint, hallja? ez lesz ám a nagyszerű!

— Pompás lesz, igazán nem érdemlem meg a szíves vendéglátást . . .

— No, no, csak ne szerénykedjen. Nem megy az éppen ingyen. Ételről mi gondoskodunk, itókáról pedig a férfiak . . .

— Hát többen is leszünk?

— Oh nagy társaság, s közte egy pár szép lány is . . .

— Igazán pompás lesz — örvendeztem, kezemet összezecsapkodva, mint a gyerekek szokták.

— Akkor hát ma ne maradjon ki sokáig, mert ötkor indulunk . . .

* * *

Másnap reggel már négy órakor kopogtattak az ajtómon:

— Toportyán ur! — hangzott kívülről — tessék készüdni!

— Igen, igen, — feleltem fölugorva az ágyból — hát megyünk?

— Hogyne? pompás idő van . . .

Még nem volt háromnegyed öt, már a kapu előtt álltunk; egy pár idősebb uriember, ugyanannyi uriaszony; három csinos leány, egyik közülük a pikáns szépségek közül való; vagy hat fiatal ember, s hogy a kép teljes legyen, egy

pár suhanc is. Mindenkinek volt a kezében valami batyu — kivéve Mácsi kisasszonyt, a pikáns szépséget, aki egy nagy rózsából kötött bokkrétát szorongatott a fehér keztyűbe bujtatott kezében olyan kecsesen, hogy Küry Klára kisasszonynak is szemet szurt volna. Nekem két nagy üres Ágnes-flaskó jutott, amelyet majd csak a „Pipázó kecskéhez” címzett vendéglőben szándékoztunk megtölteni jóféle pomázi sillerrel.

Mikor Kupiczáné öngyagsága szemlélet tartott a kiránduló társaságon s örömmel konstatalta, hogy *senki és semmi* sem hiányzik, mintegy adott jelre, Lábaviszi öngyagsága temperamentumos pincsije ugatni kezdett, mire a karaván megindult és lassu léptekkel haladt a Margithíd felé.

Itt villamosra ültünk; elfoglaltuk az egész kocsit. Most aztán megkezdődtek a kölcsönös bemutatkozások. Hogy csak nagyjából soroljam elő a „jelenvoltakat”, első sorban kell említenem Szinérváraljai Amália kisasszonyt: magánzsinésziskolát végzett növendék, akiről az első pillanatban megjósoltam, hogy veszedelmes riválisa lesz majd valamelyik szellős nyári színház bájos primadonnájának; a másik két fiatal hölgy Terka kisasszony cimbalomtanárnő, látszik is rajta, hogy mennyire rajong a zenéért, az egész uton dobolt tömzsi ujjával a villamos kocsis ablakán; Jolánka kisasszony már egészen az ellentéte: ő ott pihentette kezét a vásárcsarnoki fel-

emelik immár fölébe azt az épületet, amelyre olyannyira szükség van?

Az ország veszendő gyermekelekeinek megmentésére célzó törekvés két lépéssel fog akkor előbb állani, mint most. Pedig hát ezt a két lépést könnyű megtenni. Tegyük is meg sietve, mert általa közelebb jutunk ahhoz a célhoz, amely a szociális bajok orvoslását jelenti.

Budapest, június 15.

Az új koronaőr. A képviselőház igazságügyi bizottsága Szilágyi Dezső elnöklésével ülést tartott, amelyen a kormány részéről Plósz miniszter volt jelen. A bizottság megválasztotta az ország szent koronája egyik őrének megválasztásáról szóló törvényjavaslat előadójának Széchenyi Józsefet. A törvényjavaslatot ma tartott ülésében letárgyalta.

Mikor lesznek a választások? A szélsőségig menő kombinációkat terjesztgetik a választások határidejéről a vidéken is és benn a parlamentben is. A legújabb határidőt a miniszterelnök tegnapi felszólalásából állapítják meg. A felszólalás értelmében a Ház még szeptemberben is tartana üléseket és október végén lennének a választások, amikor aratás, cséplés, szüretelés stb. véget ért.

Az összeférhetlenségi eljárás. Az összeférhetlenségi ügyekben való eljárás módzatainak a házszabályokba való beillesztésére kiküldött bizottság alakuló ülést tartott, melyen a kormány részéről Széll Kálmán miniszterelnök volt jelen. A bizottság a miniszterelnök javaslatára egyhangú határozattal megválasztotta elnökének Szilágyi Dezsőt, jegyzőjének Robonyi Gyulát és elhatározta, hogy legközelebbi érdemleges ülését hétfőn délután 5 órakor fogja tartani.

Tulkiadás a közös költségeknél. A pénzügyminiszter a képviselőház mai ülésén törvényjavaslatot nyújtott be a törvényhozáshoz az 1898. évi közöstudgyi zárszámadásra alapított végleges leszámolás szerint Magyarország terhére mutatózó tartozás fedezéséről, továbbá az 1899. és 1900. évi közöstudgyi kiadásokra Magyarország által pótlólag fizetendő összegekről. A tulkiadás összesen 2,152.666 korona, ebből az 1898. évre esik 899.182 korona, az 1899. és 1900. évekre pedig 1,253.484 korona. A megokolásban a pénzügyminiszter kiemeli, hogy 1898. évi tételt a rendes költségek között kívánja elszámolni, az 1899. évi tulkiadás pedig különféle címeken merült fel. Így például a király „Kaiserin Elisabeth” nevű hajójának Kelet-Ázsiába és a pekingi cs. és kir. követség megoltalmazása végett történt kiküldetésével felmerült kiadás s a pestis veszély fellépése alkalmával élebe léptetett elkerülhetetlen egészségügyi intézkedések költsége címén. A 1900. évi tulkiadást a párisi cs. és kir. nagykövetség az 1900. évi világiállítási alkalmával felmerült rendkívüli kiadásai s a haditengerészetnél löszerek, tengeri csónakok, gépzemű és

ügyelő nem annyira fehér, mint inkább csontos praclijában.

Meg kell még említenem Csutora Bálint köztisztviselési ellenőr urat, kedves nejével és Pista fiával, Krupanek házfelügyelő urat, és nejét, a Terka kisasszony kedves szüleit, továbbá Hajtogatató Gedeon urat, Kupiczáné nagysága kedves sógorát, aki ezenkívül tiszteletbeli elnöke a „Bácsi, jöjjön le!” nevet viselő asztaltársaságnak, s végül azt a pár fiatal embert, aki élvegn foglalta a Mácsi kisasszony szemlélésével, elfelejtette magát bemutatni.

De már nem is lett volna rá idő, mert a végállomásra értünk. Itt a hölgyek friss vizet, az urak pedig némi sziverósítót vettek magukhoz, mire Lábaviszi csaholni kezdett, a karaván pedig újra megindult — gyalog.

A kis kápolnánál tartottuk az első pihenőt. Miután a hölgyek elvégezték ajtatosságukat, Hajtogatató ur összeszedte az Ágnes-flaskókat, nemkülönben az uraktól egy-egy koronát, ő elindult a völgyben balra, mi pedig fölfelé az Isten-hegyre.

Már lehetett kilenc óra; a júniusi nap ugyan csak perzselően tüdőzt le a nyakunkba. Szerencsére csakhamar árnyas helyre találtunk.

— Itt üljük föl a sátor — szolt pihegve Kupiczáné öngyásága. — Az asszonyok vetkezzenek neki krumplit pucolni, a fiatalok menjenek ibolyát szedni. . . . De hisz már nincs

egyéb anyagszerek hadi készletének kiegészítésére és azok elhelyezésével felmerült rendkívüli kiadások okozták.

Uj törvényjavaslat. A vármegyék pénztári és számvevőségi teendőinek ellátásáról szóló törvényjavaslat szerint, melyet Széll Kálmán miniszterelnök ma terjesztett elő, a vármegye pénztári teendőit ide értve a gyámpénztári (1877. XX. törvénycikk 285. §.) teendőket is, a vármegye székhelyén lévő királyi állampénztár (adóhivatal), a vármegyei számvevőségi teendőket pedig, a gyámügyi számvevői (1877. XX. törvénycikk 183. §.) teendőkkel együtt a királyi pénzügyigazgatóságok mellé rendelt számvevőségek látják el. Az új javaslatnak 18 szakasza van, melyek részletesen intézkednek a jövőben követendő megyei számvitelről és a pénztári tisztviselők pragmatikájáról.

Székely kérdés.

Budapest, június 15.

A székely nép, védbástyája a határon a magyarságnak, századok küzdelmében védte nemzetünket, nemzeti érdekeinket. Megdönthetetlen volt ereje a harcban, ki nem fáradt, ki nem merült. Éretünk vérezett, szenvedett, de a harcot fel nem adta.

De amit a küzdelmek, a harcok meg nem tettek: az élet nyomora, szüksége elvégzett. A szegénység kicsavarta a fegyvert a székely nép kezéből s fegyvertelenül pusztulásnak, veszésnek indult a nép.

Évtizedeken tart már ez a pusztulás s magára hagyva, elfelejtve, senki nem sietett a székelyek védelmére. Csak a legújabb időkben hallatszott fel a vészkiáltás: Pusztul a székelység!

Erre a szóra mozdult csak meg a két haza s megindult legújabbán a mentési akció tollal és tettel.

Röpiratok, újságcikkek foglalkoznak a már aktualissá lett kérdéssel. Most jelent meg Marosvásárhelyt egy ilyen röpirat: „Székelykérdés”, szerzője maga is székely ember, Máthé József, ki jól ismeri saját népe bajait és szükségeit. A székelykérdést a szerző három szempontból boncolgatja. Hogy mik voltak a baj forrásai, miket próbáltak eddig segíteni a bajon s mik még a teendők.

A baj forrásait felsorolja: Az a föld, az a parcella, mely egy-két testvért el tudott tartani, mikor sokfelé elosztott, már nem volt képes a családot fenntartani. Sokat veszített a székelység a tagosításnál. Mert a tagosításnak köszönheti az erdősegek vesztét, pedig az erdő volt egyik legjobb segítője a népnek. S szomorú guny, hogy épp ez a tagosítás még egyes községeknek rettenetes pénzébe is került.

Pusztítja a székelyt az, hogy birtokaik be vannak a takarékoknál táblázva s fájdalom, leginkább oláh takarékoknál. Aminek az a vége, hogy birtoka ott vész s ő maga a nyomor elől kívándorol.

Azután az eddigi mentési kísérleteket sorolja

ibolya, ángyi néni, jegyezte meg Terka kisasszony . . .

— Nincs? Hát akkor szedjétek földi epret, amíg kész lesz a gulyás.

Szót fogadtunk. Földi epret ugyan nem találtunk, de azért kárpótolt bennünket Mácsi kisasszony. Elektrából, Franciillomból adott elő egyes jeleneteket, művészi tudással; végül pedig San-Toyban utánczta Fedák kisasszonyt olyan utolérhetetlen gráciával, hogy láttára a legöregebb színházi habitűk is véresre paskolták volna a tenyerüket.

Egyszerre háromszoros hopp! hopp! hangzott el, ez azt jelentette, hogy gyülekezzünk, készen van a gulyás. Csakugyan, kellemes illat áradt szét az esőre szomjazó lombos fák alatt. Mondanom sem kell, hogy siettünk a párolgó bogrács köré gyülekezni. Ki-ki föllegyverkezett egy-egy öblös bádognakállal s vártuk öngyásága intését. Ez azonban késett, mert Hajtogatató ur még nem érkezett meg az itallal.

Végre a völgyből fölhangzott az ő hangja is, aztán látható lett az alakja, amint a vállán cukorspárgával összekötött tele üvegeket cipel igen jókedvűen. Azt énekelte, hogy:

Jó bor, jó egészség.

Szép assz . . .

Itt elhalt a hangja és eltűnt az alakja is. Amde a szerencsétlenség nem jár egyedül.

fel a szerző, mint a Székely Egylet, az Emke, a marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara akcióit. A kamara hozta életre az iparfejlesztő bizottságokat, mely sajnós, még nem ért el eredményt. Megkísérlette a kamara a székely ifjak ipari kiképzését is, mely részben elég jól sikerült. A gazdasági egyletekkel is kísérleteztek, de leginkább csak a tervezettség jutottak el. Legújabbán a Székely nemzeti szövetség eszméje merült fel, ami azonban még csak a jövőben érhetik meg.

A jövőre nézve a szerző ezekben látná a székely kérdés megoldását. A birtokrendezés, a nevelés, oktatásügy rendezése, ipar és kereskedelem rendezése, telepítési kérdés helyes megoldása.

A következőképen végzi munkáját a szerző: „A székelykérdés nem lokális kérdés. Annak magyar nemzeti fontossága van s régen megértett, hogy az ország figyelmére, legilletékesebb tényezőinek pártfogására számíthatson.

Ismételtem, siet i kell a segítséggel. Már is az élesztési kísérleten kell kezdeniük, mint a félig holt embernél. S csak ha! az élesztés sikerült, fogják meglátni, hogy mi mindent kell nyújtaniuk a betegnek.”

S a szerzőnek igaza van. Beteg most hazánk egyik legkedvesebb testrésze, annyi időn át védelmünk, segítségünk. Siessünk most betegségében mi is a segélyére.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház ülése.

Budapest, június 15.

Tíz után még jóval kevés a közönség a folyosón s még kevesebb az ülésteremben. Tallián Béla alelnök féltenegy óra tájban nyitja meg az ülést. A tegnapi jegyzőkönyvet hitelesítik s a tegnapi mára érkezett irományokat előterjesztik. Ezután feláll Széll Kálmán miniszterelnök s előterjeszti a közigazgatási reformra vonatkozó legújabb javaslatát a vármegyei pénztárak és számvevőségek beszüntetéséről s a vármegyei penzeknek a kir. ad hivatalkokban való kezeléséről. A pénzügyi és a közigazgatási bizottsághoz utasítják. Lukács László pénzügyminiszter szintén javaslatot nyújt be az 1898, 1899 és 1900 évi közöstudgyi kiadásokra Magyarország által pótlólag fizetendő összegekről. Kiadja a pénzügyi bizottságnak. Hegedüs Sándor kereskedelmi miniszter a vasárnapi munkaszünet tárgyában legújabbán kiadott rendeletéről tesz jelentést. Széchenyi József előadó beterjesztette az igazságügy nevében a koronaörváltásról szóló törvényjavaslatot, mire azután következett a napi-rend.

Mialatt ez történt, Ugró Félix ur, a „Csak gyomorba” nevű football-klub egyik agilis tagja, a kisasszonyokat sportmutatványaival gyönyörködtette. Eppen a harmadik goalt akarta megcsinálni, azonban hogy, hogy nem, a füles-lapda helyett a bográcsot rugta fel a szerencsétlen.

Kétségbe voltunk esve. Az illatos gulyásle egy perc alatt eltűnt a szomjas pázsit alatt, éppen csak a krumpli, meg az imitt-amott heverő husdarabok tanuskodhattak volna az asszonyok szakácsművészetéről.

Meghatva vettük körül az üres bográcsot. Ez alatt Hajtogatató ur is felcammogott, persze üres kézzel. Az orrán meglehetősen bőrfolytonossági hiány tanuskodott az őt ért katasztrófáról.

— Amint fölértem a nyeregbe — magyarázta borizú hangon — megcsusztam és beleestem az árokba, ezer szerencse, hogy ki nem törtem a nyakamat. De hát itt mi történt, hogy olyan kámpicsorodott arcot vág valamennyi?

Sokat jelentő némasággal intettünk a fűben heverő gulyásmaradéokra.

— Ezt sem hagyjuk kárbaveszni — mondta Hajtogatató ur, miután öngyásága részletesen megismertette a drága eddel szomorú történetével. — Aki akar, velem tart — adta ki a jel-szót és letelepedett.

Mi szintén, Ugró ur kivételével, aki akkor már, atléta mivoltának megfelelően, árkon-bokron túl járt.

A tegnapi letárgyalt három apróbb javaslatot harmadszori olvasásban is megszavazták, a torontáli helyiérdekű vasutakra és a torontálvármegyei utalapp pénzügyi viszonyainak rendezésére vonatkozó javaslatot Szabó Imre előadó ajánlotta szaporaszcóval elfogadásra. Most szólal fel Major Ferenc, hogy beváltsa az ülés előtt tett ígérétét. Rámutat arra, hogy a vicinális üzelmek mint ronthatnak meg egy vármegyét. Tessék megnézni Torontálvármegye térképét, ebből meglátják, hogy ezek a vasutak közkölt-ségen, az utalapp, a községek terhére magánér-dekek kiszolgálására építettek. Gyalázatosnak mondja azt az eljárást, ahogy a községekre a törzsrészvényeket rápresszionálták, amit nyög most annyi ezer szegény ember. Egyesek ér-dekéért fizet most egész Torontálvármegye, mely ennek következtében még közutait sem tudja rendben tartani.

— Ez igaz! Igaz! — kiáltják az ellenzékéről.

Major Ferenc a visszaélések részletezésébe nem megy bele. A kormányt arra kéri, hogy a vicinális vasutakra vonatkozó törvényjavaslatot mielőbb terjesztsze a képviselőház elé.

Papp Géza ugyanis mint torontáli képviselő, ugyanis mint a torontáli vicinális vasutak építésé-nek ismerője válaszol Major vádjaira. Védelmébe veszi a vasut igazgatóságát, amely a bekövetkezett kedvezőtlen helyzetnek okozójául nem tekinthető. Megengedi, hogy az igazgatóság a mű-szaki képzettség kiányában volt, de visszautasítja Major Eerenek azon feltevéseit, amelyekkel akár az igazgatóságot, akár Torontál fő-vagy alispánját teszességében meggyanusítja. A javaslatot elfogadja.

Major Ferenc szólásra áll fel, miközben Pulszky Gusztáv és Papp Géza közt heves szó-váltás történik.

Major Ferenc nagy izgalom közt a javaslat indokolásából bizonyítja be, hogy igazat mon-dott.

Hegedüs Sándor kereskedelmi miniszter elis-meri, hogy mulasztások történtek, de nem olyan dolgok, melyek bárkinek tisztességét sérthetnék. Figyelemmel kísérte a torontáli vasutak ügyét, de azok hitelét rontotta volna meg, ha a li-liquidációt követeli. Ezért fordult az állami keze-léshez, melynek eredménye már ma az, hogy az egyik torontáli vicinális a másik deficitjét fedezi. Abban egyetért Major Ferencel, hogy Torontál vármegye a vicinális miatt utja rendezését ille-tőleg cselekvésképtelen lett. Ezért kell rajta a

Nemsokára csak egy terjedelmes zsirfolt je-lezte, hogy a pompás gulyás javarészét a szom-jas föld kebelezte be . . .

Napnyugta a „Pipázó kecské“-ben érte a di-szes társaságot, ahol iszonyu pusztítást vittünk véghez a sóskiflikben. Meg kell azonban emlite-nem, hogy Kupiczáné öngyagsága éppen egy tuca-t óriást tetetett az asztalra, amit mi férfiak — megállapodásunkhoz hiven — több liter pomázi-val viszonzotunk.

Alkonyatkor ismét megindult a karaván és haladt szép csendesesen. A kisasszonyok sűrűn emlegették a fagyaltot, mire öngyagsága meg is nyugtatta őket:

— Csak türelem, gyerekek — mondta — a De Wett-kávéházban tartjuk az első stációt; ott majd fagyaltozunk.

Mire azonban elértük a De Wettet, a társa-ság szörnyen megcsappant. A fiatal urak kám-forrá váltak, mely körülmény annyira lehangolta a visszamaradottakat, hogy lemondtak a további mulatságról. Szó nélkül foglalt helyet ki-ki a villamosban.

A megállónál a társaság széteszlott. Mácsi kisasszony is azokkal tartott, akiket az utjuk másfelé vitt.

Bucsuzóul a fülembe sugta:

— Köszönöm szépen a kirándulást — *ilyen snassz társaságban . . .* **Góbé.**

törvényjavaslattal is segíteni, melyet a maga ré-széről elfogadásra ajánl.

Több felszólaló nem lévén, az elnök felte zi a kérdést, mire a javaslatot általánosságban és részleteiben is elfogadták, valamint tudomásul vették a számvizsgáló és zárszámadás vizsgáló-bizottságok jelentéseit is.

Ezután Széll Kálmán miniszterelnök válaszolt az egyes interpellációkra. Legelőször is Major Ferencnek a konzulátusi kinevezések és vizsgák tárgyában előterjesztett interpellációjára.

A konzulátusok alkalmazottjait legelső sorban a keleti akadémiából nevezik ki, ahol kötelező a magyar nyelv oktatása. A konzulátusi tisztvi-selők 33 százaléka beszél magyarul. A közös külügyminiszternek mindig óhajtsa, hogy minél több magyar ifjút vonzzon a diplomáciai pályára. A magyar embernek azonban az a tulajdonsága, hogy megkezdi a szolgálatot, azután ott hagyja.

Thaly Kálmán: Nem győzik pénzzel.

Báró Podmaniczky Frigyes: Lusták!

Széll Kálmán kéri válasza tudomásul vételét (Helyeslés),

Major Ferenc hosszas megokolás után a mi-niszterelnök kitérő válaszát nem veszi tudomásul. (Zaj jobbról). A Ház ellenben tudomásul vette.

Molnár Jenőnek az 1900-ik évi szentesi vá-lasztási verontás tárgyában előterjesztett inter-pellációjára Széll Kálmán előadja, hogy a csendőr azért használta a csendőri szabályzat értelmében fegyverét, mert szuronyát a megsé-rült ember megfogta.

— Nincs olyan bolond ember — kiált Mol-nár Jenő — aki passzióból fogná meg a csendőr-szuronyt.

Széll Kálmán: A sérült ember különben 20 nap alatt meggyógyult.

Pulszky Ágost nevet.

Molnár Jenő: Majd nem nevetne Pulszky ur, ha őt szurnák meg husz napra.

Széll Kálmán miniszterelnök különben kije-lenti, hogy az általános választásoknál csendőr-ség helyett lehetőleg katonaságot alkalmaz s akkor hiszi, hogy nem lesz baj.

Molnár Jenő nem veszi tudomásul a választ, melyet a Ház többsége tudomásul vett. Tudos-másul vették a miniszterelnöknek a kuttii Kat-holikus Kör alapszabályai dolgában. Rakovszky István interpellációjára adott válaszát és végül Szluha Istvánnak válaszolt Széll Kálmán minisz-terelnök a gönci jegyző felfüggesztése ügyében végre nem hajtott miniszteri határozat tárgya-ban. Ő sürgönyileg rendelte el az illető jegyző-nek állásától való elmozdítását s az meg is történt.

Az interpellációt Szluha István s a t. Ház is tudomásul veszi.

Ezután következtek a mai ülés elején bejelen-tett interpellációk. Elsőül Szalay Károly intéz kérdést az igazságügyminiszterhez, hogy mikor szándékozik az annyiszor sürgetett szolgálati pragmatikára vonatkozó javaslatot a Ház elé terjeszteni.

Az interpellációt kiadják az igazságügyminisz-ternek.

A második s ma utolsó interpelláció Tóth Já-nosé volt, aki amiatt interpellál, hogy Mező-turon május 31-ikén két városrendőr egy Szi-lágyi István nevű embert agyonlőtt, mert az egy csekély kihágási ügyben ellenállt.

Kérdi, hogy van e tudomása erről a belügy-miniszternek.

Elnök: Az interpelláció kiadatik a belügymi-niszternek. Egyéb tárgy nem lévén, az elnök az ülést bezárta. Legközelebbi ülés hétfőn lesz, amikor a közigazgatás egyszerűtésére voi-natkozó törvényjavaslat tárgyalását kezdik meg.

A marosvásárhelyi Székely-Társaság.

— A Magyarorságot tudósítójától. —

Marosvásárhely, június 15.

A marosvásárhelyi Székely-Társaság a székely érdekek harci lobogóját kitűzte. E lobogó a ma-gyar nemzeti érdekek hármasszínében pompá-zik. Magyarország erős végvárabó, a Székely-földről tehát szertehangzik a munka csatakiál-tása:

— Dolgozzunk székely véreinkért, mert az ő kezükben vagy a haza jövője boldogulása! Mentsük meg a székelyeket és megmentjük ma-gunkat!

Szerte az országban viszhangra kell, hogy ta-láljon a marosvásárhelyi Székely-Társaság hívó szózata. Hisszük, reméljük, hogy a székely bér-cek alján virágot hajt e nemzet valamennyi reménye, csak öntözzük e földet a nemzetmunka verejtékesöppjével, életujító harmatával.

Tegnap hírt adtunk arról, hogy a marosvásár-helyi Székely-Társaság e hó 12-én nagy tanács-kozó gyűlést tartott. Ezen a gyűlésen megjelent Györffy Gyula országgyűlési képviselő is, a szé-kelység érdekeinek lelkes szóvivője és munkása, aki a társaság tiszteletbeli tagja. Györffy Gyula — mint már jeleztük — nagyszabású beszédet mondott ez alkalommal a székelykérdésről, me-lyet tudósítónk híradása nyomán a következőkben ismertetünk:

Györffy Gyula: A székelység érdekében tett eddigi munkásságáért ért kitüntetést megkö-szönve, kijelenti, hogy ezt a bizalmat jövőben fokozottabb munkássága árán fogja meghá-lálni. A Székely-Társaság kitűzött célja oly életbevágó kérdése a székelységnek, hogy az a csodálatos, miszerint azt miért is nem va-lósították meg az arra hivatott tényezők már eddig.

A székelység saját testével védte mindig az anyárium testét. A hazáért vívott minden üt-közetben ott találjuk a székelyeket. De egy-szerre csak megváltoztak a viszonyok és e nép ma már nem talál megélhetést a haza terü-letén. Más államok, amit kénytelenek elvenni a néptől a modern civilizáció érdekében; azonnal gondoskodnak, hogy helyükbe oly mó-dokat és eszközöket bocsássanak a nép ren-delkezésére, melyek új, jövedelmezőbb kereset-forrásokat nyissanak számára. A székelységre a 48-as átalakulások sem jelentettek új sza-badságot, de megfosztották a megélhetés fel-tételeitől. Elvették a szabad legeltetést, szabad fajzást, szabad szeszfőzést, szabad erdőgazdál-kodást, ujabban iparcikkeinek egyedüli piacá-tól is megfosztották, elzárva a román határt; hanem azért új terheket rakt k vállukra: ál-lami, községi, kulturális adókat, a család fiait elvitték katonának, míg azelőtt mint katoná is, otthon végezhetette gazdálkodását. Egyetlen példát sem hozhatunk fel arra nézve, hogy az állam csak próbált volna is módokat adni az új terhek elviselésére és az elvett gazdasági források pótlására.

Elérkezett azért a tizenkettedik óra, hogy e nép életfeltételeit biztosítsuk e földön s mivel a Székely-Társaság ezt tűzte feladatául, ha-zafias lelkességgel üdvözlő és igéri, hogy min-dem erejével támogatni fogja törekvésében.

Velamint a multban megtartotta, ugy a jö-vőben is Erdélyt Magyarországnak csak a szé-kelység tarthatja meg.

Ha a térképre tekintünk, azt látjuk, hogy a Tiszától a Fekete tengerig és le Bulgáriáig, körülbelül 12 millió román él és ezen tenger-ben egységes magyar sziget a székelység; s ha pedig e sziget partjait nem erősítjük meg, a hullámok folyton mosva, elmosják az egész szigetet. Ha a székelység továbbra is kényte-len lesz átengedni a teret a székelyföldről a románságnak, ugy Erdély a magyarságra nézve elveszettnek tekinthető és csak egy európai áramlat szükséges ahhoz, hogy a szétdarabolt románság egyesüljön. De bármi következ-zék, ha az a hatszazezer székely ezen a helyen egy tömegben marad, ugy vésszel és vihar-al jövőben is oly bátran meg fog küzdeni, mint a multban tette.

Eddigi szolgálataiért és jövődöntő fontosságáért köteles az állam e fajt megerősíteni és itt e helyen fentartani. Nem alamizna lesz a segítség, hanem csak egy nagy adósság lerovása az államnak a néppel szemben.

A Székely-Társaság vállalkozott, hogy e népet szervezze a munkára és ellenállásra és hiszi, hogy együttes erővel, egyetértéssel dolgozva nem sokára meg fog indulni az áramlat, melynek feladata lesz e hazát újra elfoglalni, mely ha rajta lakunk is még, de már nem a miénk.

A székely faj érdekében tenni, elérkezett az idő s ezért oly szervezetet óhajt létesíteni, hogy minden székely szívbe beoltsuk nemes céunkat, mire nézve okvetlen szükséges a közreműködő erők közti erős fejelem, a székely faji összetartás és kitartás ápolása és végül a csendes, zajtalan munka.

A hatalmas szónoki erővel előadott beszéd nagy hatást kellett és nagyban fog hozzájárulni, hogy a Székely-Társaság a székely kérdést jövőben is teljes erejével segítse a megoldás felé.

KÜLFÖLD.

Az olasz külügyminiszter expozéja.

Budapest, június 15.

Tegnap mondotta el Prinetti olasz külügyminiszter fontos, politikai nyilatkozatokkal telt expozéját az olasz kamarában. Hosszas beszédéből bennünket csak az érdekel, mit a hármasszövetségről mondott. Az olasz kamarában a múltkor támadás hangzott el a szövetség ellen, s különben is a világsajtó sokszor fészegette az olasz hármasszövetség-ellenes hangulatot. Ezekre kellett most Prinettinek reflektálni.

A múltkori támadás azt is hangoztatta, hogy Prinetti maga is ellensége volt a hármasszövetségnek. Ez — mondá Prinetti — nem felel meg a valóságnak s különben is azóta bebizonyította ő, hogy teljes lélekből hives a szövetség pedig megmutatta, hogy a béke érdekében kívánatos a fenntartása. Különben kár azt mondani, hogy az ország terhet ez növeli, hiszen a katonai kiadásokat évről-évre csökkentették. A hármasszövetségi szerződés maga után vonta a szövetséges nagyhatalmakkal kötött szerződéseket.

És ezek a szerződések voltak képesek politikai viszonyunknak a többi hatalmakkal való barátságos voltát előidézni.

S ami a francia barátkozást illeti, az események behozták, hogy a hármasszövetségen nem változtat, ha a franciákkal akármilyen jóviszonyban maradtunk. Ennek kiváló és frappáns bizonyítéka a touloni látogatás, ahol a két nép félretéve minden bizalmatlanságot, félretéve minden ellenséges hangulatot megismerte, hogy nincs elentét közöttük!

A barátságoknak ez a manifestációja nem politikai momentum volt, hanem két nép ölelése, a kultúra, a művelődés, a civilizáció jegyében. Ebből láthatja mindenki, hogy senki nem akar a hármasszövetség ellen törni, senki a status quot megzavarni nem akarja. Hiába hivatkoznak 1891-ben, elhangzott nyilatkozatokra: a viszonyok egészen mások most, mint voltak akkor.

A hármasszövetség az olasz külpolitikának szilárd alapot és az európai béke fenntartásának hathatós támaszt nyújtott.

Az Albániával való viszonyunkról is szólottak — folytatja Prinetti, — mintha szó lenne róla, hogy Ausztria Magyarország befolyását Albániára nem önzetlen célokra akarná felhasználni. Erről nem is eshetik szó. Mi hathatós támogatásba részesítettük az albán népet és a jövőben is részesíteni fogjuk, hogy abban a helyzetben legyen, hogy törekvéseit a kultúra legmagasabb fokára irányítsa.

Ugy látszik, Prinetti ur tanult Goluchovszkitól a tényleket olyan diplomatikus felhőbe takarni, hogy abból ember legyen, aki ki tud okosodni.

Kegyelem az orosz diákoknak. A minden oroszok cárja kegyelem osztogató kedvében van, miután halálos száműzésre, börtönre és kancukára ítélte egy csomó fiatal embert, meggondolkodott és kegyelmet adott nekik! Rettenetes nagy dolog ez, kegyelmet adni ilyen szörnyű bűnért! Hiszen azok a fiatal emberek nagy dolgot csináltak! Hangosan mertek beszélni Oroszország kulturájának jövőjéről, a haza felvirágzásáról, sőt — horrendum dictu — a jobbágyok felszabadításáról. Nagy dolgok ezek, hiszen csak a huszadik század elején vagyunk! S mégis ilyen felvilágosultságot akarnak szegények. Talán most már reménye lehet az orosz nép jövő-

jének, hogy nem kell egykor azt mondani: „Két nagy iónk volt, az egyik száműzésben, a másik börtönben halt meg.” *Tolsztojt* kiátkozták, száműzték, *Maxim Gorkijt* börtönre vetették. Az ő bűnük még sokkal nagyobb! Lángeszük, zsenijük tulment az orosz határon s azt hirdette, hogy azon belül is van szellemi élet! Hiszen az nagy dolog, eddig nem is mertük hinni! Tulajdonképpen mi közünk is lenne az egészhez. Ha tetszik az orosz cárnak köttessen fel Oroszországban minden irástudó embert, nekünk attól nem fáj a fejünk! De a hármasszövetség ellenségei nem gondolnának arra, hogy milyen szövetséges és barát lenne egy ilyen hatalom. Nem gondolnának arra, hogy a hármasszövetség felbomlásával mi érdek, szférájába kerülve Oroszországnak, tőle mit várhatunk? Hiszen mi már jól ismerhetnők a multból az ilyen gondolkozással bíró politikát. Nem is olyan régen, alig fél-százada ismerkedtünk meg teljesen jóakarátával. Persze feledni könnyű! S ami fő: a cár kegyelmes, kegyelmet adott a bűnös diákoknak!

TÁVIRATOK.

Krüger proklamációja.

London, jun. 15. Krüger felhívást fog a béke érdekében kibocsátani — ez az esti lapok legnagyobb szenzációja. Hivatalosan nem tudnak róla semmit.

A búrok belső egyenetlensége.

Brüsszel, jun. 15. Egy nagy lap tudósító előtt azt mondotta Krüger környezetének egyik tagja, hogy Botháné utjának az a célja, hogy kibékítse Bothát Krügerrel. Mert igen nagy ellentétek merültek fel közöttük a jövőben követendő eljárást illetőleg.

Vilmos császár a keresztény ifjakhoz.

Berlin, jun. 15. A bostoni keresztény ifjak szövetsége kongresszust tartott, melyen nagyszámu német ifju vett részt. Vilmos császár táviratot intézett hozzájuk, melyben üdvözölte a messzeföldön levő német ifjakat keresztény törekvéseikért. A kongresszus táviratilag köszönte meg az üdvözletet.

Orosz nagykövet a szultánnál.

Konstantinápoly, jun. 15. *Szinajer* orosz nagykövet tegnap a szultánnál volt ebéden. Ebéd után a szultán kihallgatáson fogadta, hol *Szinajer* a macedon-kérdésről beszélt hosszasan.

Botrány a francia kamarában.

Párizs, jun. 15. A kamara tegnap az algíriai ügyeket tárgyalta. Ennek során *Drümond* a kormányzót gyilkosnak, a főügyészt gazembernek nevezte. Mivel sértéseit nem vonta vissza, az elnök nyolc napra kirekesztette *Drümond* ot a kamarából.

VIDÉKI KÖZÉLET.

— Resica. A hatalmas gyári urak leereszkedtek a munkásokhoz, már tárgyalnak velük, az igaz, hogy eredménytelenül. A munkások követelése az, hogy a munkaidőket méltányosan osszák be. Tehát azokban a gyárakban, hol éjjeli munka nincs, reggeli 7 órától délig s délután 1 től 6-ig dolgozzanak, hol éjjeli munka is van, reggel 6 től délig, félórai reggelizési szünettel s délután fél 2-től 6-ig. A gyárosok ezt nem akarják elfogadni. A város nyugodt. Katonák és csendőrök erős őrzéssel járnak az utcákon s minden csoportosulást megakadályoznak. Szigorú intézkedéseket tettek, hogy a sztrájkolók ne bántalmazzák azokat, kik dolgozni akarnak.

— Szatmárnémeti közgyűlése. Szatmárnémeti városa a napokban tartotta közgyűlését, *Pap Géza* polgármester elnöke alatt. A gyűlés első tárgya a szatmárnémeti vasútnál előfordult visszaélések megvitatása volt. A közgyűlés megbizta a tanácsot, hogy kellő eréllyel járjon el e dologban. A vigadó és szálloda építésére felveendő 360,000 korona kölcsön lebonyolítására a közgyűlés a tanácsot megbizta. Több kisebb tárgy elintézése után befejezték a tanácskozást.

— Nagyváradi városa e héten *Rimler Károly* helyettes polgármester elnöke alatt közgyűlést tartott. A közgyűlés az interpellációkkal s a bizottsági tagok választásával végezve, áttért a gyűlés legfontosabb tárgyára, az iskolák államosításának kérdésére. *Ritook Zsigmond*

hosszabb beszéd után ajánlotta, hogy a közgyűlés ne távozzon az iskolák államosítása ügyében, hanem előbb adja ki az iskolaszékek véleményadás végett. Többek hozzászólása után a többség el is fogadta *Ritook* házassági indítványát. Engedélyt adott a közgyűlés a színházban tartandó két színi előadásra az iparos ifjaknak s pár apró ügyet elintézve az ülés véget ért.

FŐVÁROS.

— A főváros új diszpolgára. Hétfőn, e hónap 17-én a székesfőváros egy diszpolgárral lesz gazdagabb. Mert hogy az lesz, kétségbe nem vonhatja, aki ismeri a főváros korife sajt. Amit a korifeusok akarnak, az megtörténik, bármilyen erőfeszítés árán is. A korifeusok most báró *Fejérváry Géza* honvédelmi minisztert meg akarják választani Budapest diszpolgárának. Ebből a célból indítványt adtak be a főpolgármesterhez, aki az indítvány tárgyalására hétfőn délelőtre rendkívüli közgyűlést hívott egybe. Az indítvány elfogadását biztosítják az aláírók — körülbelül 300-an, akik azonban nem gátolhatják meg azt az obstrukciót, amelyet az indítvány ellenében *Kasits Péter* fog egymaga rendezni.

— Az idegen forgalom emelése. Halmos János polgármester *Almády Géza* tanácsossal együtt nagyfontosságú dolgot kezdeményezett. Idegenforgalmi egyesületet akarnak alapítani, melynek célja lenne a főváros idegenforgalmát emelni. Az alapszabályok is ki vannak már dolgozva; a polgármester tegnap délutánra értekezletet hívott össze a tervezet megvitatására. Halmos János polgármester, mint elnök, elmondotta az egyesület célját s azon eszközöket, mivel a célt el akarják érni. t. i. az idegen forgalom emelését. Budapest bővelkedik természeti szépségekben, csak ki kellene a helyzetet aknázni. Bemutatta az alapszabálytervezetet s kérte annak elfogadását. Többen szólottak az alapszabályokhoz, köztük *Rákosi Jenő*, ki ajánlotta, hogy játékbankot létesítsenek, mert az vonzaná az idegeneket. Végül az értekezlet elhatározta, hogy az alakuló közgyűlést szeptember hó folyamán összehívják.

— Az Erzsébetváros sugárútja. A Dob-utca helyén nyitandó sugárút terveiről a főváros magánépitési ügyosztálya elkészítette javaslatát. Beismeri, hogy a Dob-utca és Király-utca között fekvő városrész érdekében közlekedési és közegészségi okokból valamit okvetlenül tenni kell. Erre azonban nem elég a Dob-utca kiszélesítése. Olyan rendezésre is szükség van, amely a tömböt egy, a Károly-körutal párhuzamos tiz-ötös uttal áttöri s ezenkívül a mostani síkatorokat hat-nyolc öltre kellene kiszélesíteni. Ezt a közel jövőben megvalósítani nem lehet s azért ne is vegyék föl a szabályozási tervbe, nehogy az ingatlan-tulajdonosok a terv végrehajtását forszírozzák. Az új sugárútra vonatkozó tervek ez idő szerint még komoly tanulmányozásra sem alkalmasak. Az ügyosztály azt kívánja, hogy a Király- és Dob-utca között szélesebb utat nyissanak, de csak akkor, ha a költséget a közmunkatanács magára vállalja. A Dob-utcat tiz öltre szélesítsék ki, mert tiz öt minden szükségnek megfelel. A Király-utca kiszélesítését az ügyosztály nem pártolja, mert a nagyforgalmu utat egészen meg kellene bolygani s nagyon drága mulatság lenne.

— Mozgalom a budai gázgyár kibővítése ellen. A budai Országút-utca mellett a vizivárosban terül el a budai gázgyár telepe. Ennek a gyárnak a füstje, szennye elégteleníti az egész gyönyörű vidéket, amely pedig egyik legszebb helye Budának. A környékbeli lakóknak sokat kell szenvedniök az alkalmatlan gyár miatt, amely megrontja levegőjüket, beszennyezi komorfüstjével az egész környéket. Amellett folytonos rettegésben élnek, mert egy legkisebb robbanás tönkrepesztíthat mindent és az életüket is komoly veszedelembé döntheti. Ez okok miatt a viziváros lakói többször kértek a fővárost, hogy telepítse ki ezt a gyárat valami olyan helyre, ahol senkinek és semminek nem árthat. A jogos kérelmet mindeddig még nem hallgatták meg, sőt a budai gázgyár még ki is akarja bővíteni a telepet. Ennek megakadályozására az ország-uti lakosok *Kollár Lajos* vezetésével küldöttéleg járultak a polgármester elé és kérték, hogy a város a gázgyár kibővítését ne engedje meg. A budai polgárok óhaja mindenestre jo-

gos s egyenesen kötelessége a városnak, hogy helyt adjon a késésüknek. Nemcsak Budának, de a fővárosnak is érdeke, hogy az a gyár ne sokáig éktelenkedjék ott a vízvárosban. Tehát nemcsak, hogy kibővítésről nem lehet szó, de rövidesen ki kell telepíteni a gyárat onnan, ahol most van. Reméljük, hogy a főváros polgármesterének nem sokat kell ezt magyarázni és intézkedni fog a budai polgárok panaszaának legradikálisabb orvoslása iránt.

NAPIHIREK.

Budapest, június 15.

— **(A király Prágában.)** A cseh fővárosában óriási öröm uralkodik. A király cseh nyelven válaszolt a polgármester beszédére. Tegnap avatták fel a Ferenc császár hidját. Óriási tömeg volt jelen az ünnepélyen. A hidavatás ünnepélye után Srb dr. polgármester cseh nyelven üdvözölte a királyt, aki előbb csehül, majd németül válaszolt, kijelentve, hogy örömmel jött el a hidavatásra. Két értékes momentum fordult elő az ünnepélyen. Az egyik a prágai tanács kihallgatása. A tanács a kihallgatáson memorandumot nyújtott át a királynak, melyben kéri, hogy ezután az uralkodóhoz egyik tagja általánosan Prágában lakjék. A király nagyon kegyesen fogadta a küldöttséget s kijelentette, hogy figyelembe fogja a kívánságot venni. A másik értékes momentum az, hogy az udvari ebédre szóló meghívókon azt jelezték, hogy frakkban kell eljönni a meghívottaknak. Srb polgármester értesítette a helytartót, hogy akkor ők, a tanács tagjai részt nem vehetnek az ebéden. A helytartó sürgősen intézkedett és tudatta a polgármesterrel, hogy a meghívók még Bécsben készültek s a városi képviselőt tagjai cseh nemzetiségűek is megjelenhetnek. Erre a kijelentésre a tanács tagjai elhatározták, hogy az ebéden részt vesznek. És részt is vettek. Délután hat órakor volt a máodik udvari ebéd. Fél 10 órakor a király az ünnepiesen kivilágított utcákon visszahajtatott a Hradsinba.

— **(Küldöttség a miniszterelnöknél.)** A százötven év óta Óbudán levő katonai ruharaktárt a katonai kincstár és a közmunkák tanácsa a Lágymányosra akarta áthelyezni. Az óbudai község kérésére Széll Kálmán miniszterelnök intézkedett, hogy a Lágymányosra való áthelyezés elmaradjon s az új katonai ruharaktár Óbudának valamely alkalmas telkén épüljön föl. Tegnap délután óbudai küldöttség jött a miniszterelnöknél, hogy megköszönje neki sikeres közbelépését. A miniszterelnök a küldöttség vezetőjének beszédére válaszolva, kijelentette, hogy örömmel vette meg ezt az intézkedést, mert meggyőződése szerint az igazság s a helyes politika azt követeli, hogy a kormányzat ne csak a hatalmasan fejlődő városrészekkel törődjék, hanem az elmaradt területekre is terjeszse ki gondoskodását.

— **(Megleckéztetett horvát pap.)** Kukanics fiemei horvát plébános nem nagy magyarbarát. Ennek kifejezést is adott nem régen s ez az ügy tegnap — mint Fiuméből — jelentik szóba került a fiemei reprezentancia ülésén. Kuscher Nándor energikus hangú interpellációt mondott, amire az elnökő Vio alpolgármester keményen elítélte Kukanics plébánost és megígérte, hogy az elnökőség szigorúan el fog járni a dologban. A választ a zsuffolt karzat lelkesen megtapsolta.

— **(A cár Danzigban.)** Egy berlini távirat szerint a Lokalanzeiger-nek azt jelentik Pétervárról, hogy a cár elfogadta a német császár meghívását a danzigi hajógyakorlatra és hogy Alekszej nagyherceg tengerenagy kíséretében fog Danzigba utazni.

— **(Tűzvész egy pétervári kikötőben.)** Pétervárról jelentik, hogy egy ottani kikötőben nagy tűz pusztított tegnap reggel. A tűz Helling-ben ütött ki, a hol az épülőfélben levő Wjjasz páncélos cirkálóhajó gyuladt ki, amelynek összes farészei elpusztultak, csak az acél és vasrészei maradtak épen. A hajóval együtt a sok értékes rajz és irat is elégett. A tűzhöz kivonultak az összes pétervári tűzoltók, de a Wjjasz-t nem tudták megmenteni. Az égő hajóról átcsaptak a lángok a szigetre s az ott levő összes épületet elhamvasztották. Átcsaptak a lángok az Orel páncélos hajóra is, de ezt már sikerült megmenteni. Így is mintegy tíz millió rubel a kár, melyet a hadügyi és tengerészeti minisztériumnak kell viselni. Oltás közben sok tűzoltó megsebesült, egy Sidelkin nevű tűzoltó halálosan. Az egész várost fölverte a tűz, amelyet még este sem tudtak eloltani. Tyrtod tengerészeti miniszter órák hosszáig időzött a veszedelem helyén.

— **(Honvédelmi Isaszegen.)** Az isaszegi honvédszobrot — mint nekünk jelentik — tegnap szállították fe-

ahelyre, ahol felállítják. A leleplezés ünnepe a közeli napokban lesz. A szoborbizottság most végezteti a régi honvédsírok felbontását, ami a régi szemtanúk utmutatása mellett folyik, hogy az összeszedett csontokat a szobor alapjába helyezhessék el. A csontvázak, koponyák még majdnem teljes épségben kerülnek fel ötvenkét éves nyugvó helyükből, sok koponyán latható a golyó által ütött lyuk, sokon pedig kard által vágott hosszú nyílás. Az egyik koponyában megtalálták a golyót, amely az életet oltotta ki. Mihelyt a csontok össze lesznek szedve, beszentelés után eltemetik a szobor alapzatába.

— **(Vagdaldzó főhadnagy.)** Sopronból nagy botrányt jelentenek, amelynek hősei egy főhadnagy és egy tanár. Az Erzsébet-sétányon a katonai zenekar játéka alatt Mészáros főreáliskolai tanár és Schöffel főhadnagy összeszólalkoztak, majd verekedni kezdtek. A főhadnagy egyszerre kardot rántott s a tanár fejére sújtott vele. A sebesültet kórházba vitték. Az összekocpanás okát nem tudják.

— **(Egy igazgató jubileuma.)** A bártfai állami gimnázium igazgatója, dr. Vass Antal június 13-án tartotta huszonöt éves tanári jubileumát. Az igazgatót Bártfáról és az ország több részéből számosan üdvözölték s ünnepies gyűlésen adták át neki kartársai és tanítványai emléktárgyait. Az üdvözítő beszédet Gyöngyössi László mondta. Este lakoma volt, ahol nemcsak Bártfa város, de a vármegye előkelősége is megjelent, élén az alispánnal.

— **(Az alkoholisták összeírása.)** Széll Kálmán belügyminiszter körrendeletet intézett az ország összes törvényhatóságaihoz az elmebajosok összeírása dolgában. A körrendelet külön pontos kitüntetését kéri az alkoholizmusnak. Ez a statisztika kétségkívül az első fontos lépés lesz az alkoholizmus romboló hatása ellen való küzdelemben. Elégé ismeretes, hogy az alkohol állandó élvezete károsan befolyásolja a központi idegrendszert. Az alkoholizmus ellen való harc tehát az emberiség érdekében való. Az alkoholizmus leküzdése érdekében legelőbb tettek és óriás eredményt értek el a norvégok. Norvégiában már több generáción át vitték a harcot az alkoholizmus ellen, részben törvényhozás, részben adópolitika és részben propaganda útján és sikerült az alkoholfogyasztást lényegesen csökkenteni. Norvégia minden városában a pálinkaeladás csak néhány üzletre van szorítva, pálinkamérés pedig egyáltalában nincs egész Norvégiában. Az a kevés üzlet, melyben szeszitalokat árulnak, külsőleg ípatikához hasonlít. Szombaton, vasárnap és hétfőn délig pálinka, a legfinomabb sem kapható, csak orvosi rendelethez. Ellenben nagyon kedvelt ital Norvégiában a tej, melyet roppant mennyiségben fogyaszt öreg és ifjú, férfi, asszony és gyermek. Minden vendéglős, még a nagy szállókban is, természetesen találja, ha a vendég a drága bor helyett tejet iszik.

— **(Nagy robbanás egy gyárban.)** Egy párisi telegramm jelenti, hogy tegnap délelőtt Issyben a Gevelat-fele tölténgyárban nagy robbanás történt. A robbanás 14 munkást és munkásnőt megölt és 19 munkást több-kevesebb súlyosan megsebesített. A szerencsétlenség abban az épületben történt, amelyben a gyutacsokat löporral töltik meg. A gyártelepnek ez a része úgy elpusztult, hogy kő kövön nem maradt. A szerterőpülő kötőrmelékek a szomszédos telepeken dolgozó munkások közül igen sokat megsebesítettek. A töltő helyiségekben egyetlen egy munkás sem maradt életben. A helység előjárója Párisba táviratozott mentőkért és katonasággért. A tűzoltók is hamarosan megérkeztek és hozzáálltak az emberfeletti munkához. A katonaság halálmegevetéssel dolgozott. Rövid idő alatt az összes holttesteket és sebesülteket kiásták a romok közül. Délig valamennyi sebesültet a kórházban helyezték el. A hordágyakról csöpögött a vér és a katonák is egészen véresek voltak. Lépine rendőrfőnök és Girard, a párisi laboratorium igazgatója is ott voltak a szerencsétlenség színterén. Girard megvizsgálta a megmaradt gyutacsokat, de ezekből nem tudta megállapítani a katasztrófa okát. A későbbi vizsgálat sem fog eredményre vezetni, mert a töltőműhely összes munkásai meghaltak. Loubet elnök részletes jelentést kért a katasztrófáról.

— **(A Gotterhalte először.)** Rátkay László országgyűlési képviselő tudvalevőleg meginterpellálta Széll Kálmán miniszterelnököt a Gotterhalte miatt. Hogy a Gotterhaltet mikor enekelték Magyarországon először, erre vonatkozólag most Debrecenből a következőket írják:

Széll Farkas tanácselnök gazdag régiséggyűjteményében megvan a „Gotterhalté”-nak első nyomtatott példánya. Azt hisszük, hogy manapság ebből nagyon kevés példány van. A négy strófás nótát 1797-ben nyomatták Bécsben. Címe: *Gotterhalte Franz den Kaiser.* A cim-

lapra annak idejében — bizonyára az események emlékére — valaki németül a következő megjegyzést írta:

„Ő felsége névnapjára, 1797-ben a nemzeti színház pénztáránál osztogatták. A darab címe volt *Mutlerpferd.* A dalt az előadás előtt, *Haydn* zenéjére énekeltek.”

— **(Temetés.)** Lenk Gyula királyi táblai bíró nejét, ma délután öt órakor temették a Soroksári-utca 8. számú gyászszobából. A büntető törvényszék bírói kara testületileg jelent meg a temetésen.

— **(Halottak a Hűvös-völgyben.)** A főváros győgyöngyű kirándulóhelyén a hűvös-völgyben tegnap reggel egy szerelmes pár lett öngyilkos. A férfi Szapi Alajos fodrászlegény a nő Heil Anna szobaleány. Szerették egymást s mert a leány szülei nem egyeztek bele a házasságba, a revolverhez fordultak. A halottakat beszállították a boncoló intézetbe.

— **(Az örültek házában.)** Havlicsek Vince volt pozsonyvirágvályi plébános, akit az ügyészség fogházában tartottak fogva, megörült. Havlicsek tegnap délután a főkapitányságra kísérték, ahonnan a mentők a lipótmézei örültek-házába szállították.

— **(Szervezett rablóbanda elfogatása.)** Egy cigánykaraván tartja izgatottságban a gödöllői kerületet. Rajta csipni a csendőrségnek a legnagyobb erőfeszítéssel sem lehetett a lopott jószágokat a korona erdőben rejtették el, hová rendszeren a készre jártak az éj csendjében. Most Pécelen követtek el nagyobb lopásokat körülbelül háromszáz korona értékben, de rajta vesztettek. A meg erősített őrzésnek tegnap sikerült elfognia a szervezett tolvajbandát. A vallatásnál emondták, hogy tavaly nyáron a besnyői barátok kolostort is ók akarták kifosztani, hol az éji őrt megkötözve száját rongyokkal betömtek, nehogy segélykiáltásaival fölköltse a kolostor lakóit.

— **(Adakaleh sziget öngyilkosa.)** Orsova mellett a Duna közepén van egy kis sziget: Adakaleh. Egy darab török világ rekedt oda, karesu minarettjével, fátyolos asszonyaival és komolyképzű török férfaival. Erről a szigetről tegnap — mint nekünk jelentik — egy Schisnek Ernő nevű magánzó a Dunába ugrott. Néhány török látta az ugrást s ezek azonnal a szerencsétlen fiatal ember mentésére siettek, de életét már nem tudták megmenteni, mert Schisnek, mire kihúzták a vízből, már meghalt. Schisnek, aki most harminckét esztendő, szerelmi bánatában lett öngyilkossá. Egy német színésznőbe volt szerelmes, feleségül akarta venni, de a leány nem akarta a szinpadot a háztűzhelyvel fölcserélni s kiköszarazta a fiatal embert, aki ezért emésztette el magát.

— **(Nagy vihar Berlinben.)** A német birodalom fővárosában — mint egy távirat jelenti — óriási vihar dühöngött tegnap délután. Szerencsétlenséget is okozott. A túzoltó-kiállítás on elhordta a főépület tetejének egy részét. A pekingi chilei követtség ott időző titkárnak a fejére esett egy gerenda úgy, hogy a titkár súlyosan megsebesült. Sok ember könnyű sérülést szenvedett. A telefon és táviró drótja sok helyen elszakadt.

— **(Ékszerlopás Győrött.)** Győrött írják, hogy ott tegnap ismeretlen tettes behatolt egy szállodatulajdonosnő lakásába és több ezer korona értékű ékszerrel elrabolt. A kárvallott Meizner Mihályné. Az ékszerlopás napján sokat látott settenkedni a szálloda körül egy alkalmazás nélküli kereskedősegédet. A rendőrség köröző levelet adott k.

— **(Merénylet egy vasut ellen.)** Aradról írják, hogy a Milkó Vilmos fia cég aradmegyei cecetlii iparváltja s az azon közlekedő erdei munkások ellen nagyobb szabású merényletet kíséreltek meg s hogy tömeges emberhalállal végződő szerencsétlenség nem történt, az csakis a vasutnál alkalmazott munkafelügyelő éberségének tulajdonítható. A munkafelügyelő ugyanis a munkásokat szállító iparvasuti kocsk elindulása előtt megsemmisítette a vonalat s annak közepe táján nagy rémülettel vette észre, hogy a sinekből a szegék ki vannak szedve, minek folytán a veszedelmes helyen a sinek, csak mintegy odarakva, mind n erősítés nélkül állanak a talpfákon. Ha azt ideje korán meg nem gátolhatja, a munkásokat szállító összes kocsk bezuhannak a sziklás mélyébe, ahol izse-porrá törnek. A rendőrség rögtön vizsgálatot indított s már le is tartóztatta a merénylőt Russz Petru dézmai tehénpásztor személyében. Russz kihallgatása alkalmával minden vonatkozás nélkül beismerte, hogy a sinegeket ő szedte ki s a büntetést azért követte el, hogy egy ellenségén, aki szintén az erdőmunkások közt volt, bosszút álljon.

x Jó és erős turista látcsövek kaphatók: (16 koronától felfelé), fenyképező-gépek (már korona 1:50 illetőleg 12 és 25 koronától feljebb) **Hatshek Miksa** látszerésznel. Budapest, IV., Eskü-ut 5. (Klotild-palota) a „Belvárosi kávéház” mellett.

Felhívjuk olvasóink figyelmét Herczeg és Horvát, Budapest, Kerepesi-ut 52. szám alatt, »Adria»-szállóval szemben létező női-divat áruházára.

x Felhívjuk a t. olvasóink figyelmét Schrank és Blau versenyáruháznak mai számunkban megjelent hirdetésére.

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

* **A Tudományos Akadémia.** A komoly tudományok csarnoka is, akár egy könnyűvéru színház becsukja a nyári szünetekre kapuit és pihen. Junius hó végén lesz utolsó ülése, s csak október elején kezd meg ismét munkálkodását.

* **A pozsonyi színészet ügye.** Az országos színészegyesület tegnap délután ülést tartott, melyen elhatározták, hogy küldöttség útján (tagjai Ditrói Mór, Herczeg Ferenc, Márkus József, és Mészáros Károly) informálni fogják a kormányt a pozsonyi színészet ügyéről. S kéri a kormányt, hogy a pozsonyi színházban ezentúl külön magyar és külön német szízeson legyen. Erről értesítette az egyesület Brolly Tivadar pozsonyi polgármestert, a színegyesület elnökét.

* **Lili.** Plinchar d tüzér ur a legteljebb szízesonban sem hódította meg a kis Lilit olyan telt ház előtt, mint tegnap. Igaz, hogy a Népszínház Lilije, Kür, a szízesonban most lépett fel utoljára, s a közönség is eljött buszolni. A telt ház hatással volt a szereplőkre, mert kivételközve az utolsó hetek kelletlen játékmódorából, végre tisztességes és rendes játékot láttunk.

* **A Magyar Színház nem zár.** Eddigi terv szerint most 16-án kellett volna a Magyar Színház kapuinak zárulnia. Mint értesülünk, az előadások még a jövő héten tartanak, sőt egy bohózat premierje is lesz. De ezt már szinte hinni is alig lehet. A juniusi közönség aligha kér ebből.

TÖRVÉNYSZÉK.

A versiró főkapitány.

— A betörő aziluma. —

A vidék még mindig megtartotta kedélyét. A fővárosi élet munkája lekoptatja az emberről a kedélyes színezetet, de nem teszi ezt a vidéki hangulat. A tüzoltó főparancsnokok, s a derék vidéki főkapitány bácsik megőrzik elégsokáig a törölhetetlen helyzeti humort. Nem akarják ok Briggs ural a detektív észben felvenni a küzdelmet, megelégszenek a helybeli sajtó zsenialis detektív szellem jelzőjével. S nevezetes, hogy a vidéken ép a főkapitányokból kerül ki a legtöbb — költő és novellista.

Hősünk ép egy ilyen novellista főkapitány. Derék jóraaváló, sem a légynek, sem a ziványoknak nem vétó uriember.

Nemrégiben a városkában, hol ő uralkodik 8 azaz nyolc rendőr felett, valami betörés történt. Nem kisebb kaliberű dolog, hanem nagyobb fajta: egy magnás-család ezüstjében garázdálkodtak a betörők. A főkapitány bár három pesti lapot tudósított igen hangulatosan a dologról, két novellát irt az esetről és egy értekezést a „Rendőr“-ben, a tettesről semmit sem tudott meg. Ami annál kellemetlenebb volt, mert a másik héten ismét betörték egy másik háznál éppen a törvényszéki elnökél.

Ez már nem tréfált a dologgal, hanem hirtelen lesürgönyzött a fővárosból egy kiváló detektív. Az megérkezett, s nyomozni kezdett.

Va amelyik este vacsorára hívta a derék főkapitány bácsi a pesti kollegát, illetve szerinte kollega-fiókot.

Vacsora alatt a budapesti detektív különösen viselkedett. Hol noteszában jegyeztetett, hol irasai közt kutatott. Egyszer pedig tudakozódott, hogy lehetne-e a csendőröket hamar ide hozatni, de titokban, hogy senki se tudjon róla. A főkapitány nem értette, de nem akarván ellenkezni, a saját kis fiát küldte el.

Vacsora után bementek a dohányzóba, hol a detektív így szólt a gazdához, a főkapitányhoz:

— Legyen szives, küldje be az inasát! De ne mondja, hogy én mondtam.

— Kérem.

Az inas bejött s a detektív odalépett hozzá:

— Hát Kóbi, te mit csinálsz itt?

Az inas vissza akart ugrani, de a detektív revolverét vette elő:

— Csak nyugalom, a csendőrök már künnt állanak.

S ebben a pillanatban léptek be a csendőrök s a főkapitány. A detektív így szólott:

— Főkapitány ur! Bemutatom Önnek inasában a főváros legihesebb betörőjét. Azt hiszem, ő működött itt is közre. A csendőrök majd biz-

tosabb helyre viszik, ambar úgy látom itt is *biztosságban* volt.

A főkapitány majd hanyat esett a bámulattól, de elég ereje volt hozzá, hogy íróasztalához s üljön az esetről egy szép és hangulatos novellát írjon...

Különben kiderült, hogy az inas követte el mind a két betörést, s most már az ügyesség börtönében van, persze nem mint — inas.

§ **A Beöthy-Liptai ügy epilógusa** A Nemzeti Színház igazgatójának, Beöthy Lászlónak följelentésére a rendőség a mult hetekben zsarolás kísérletéért nyomozást folytatott s Liptai Károly hírlapíró keveredett a zsarolás gyanujába. Az iratok a rendőrségtől a királyi ügyészséghez kerültek, mely ebben az ügyben ma a nyomozást megszüntette. A megokolás szerint Liptai ellen a zsarolás vétsége nem bizonyítható, de az sem volt kúphatolható, hogy a levelet ki írta, s ki hozta Liptait abba a helyzetbe, hogy a zsarolás gyanuja ő ellene forduljon.

NYILTER.)

Utolsóelőtti Hét

Concord a Sorsjegyek á 1 korona.

Főnyeremény 30.000 korona

ajánl Szántó Lipót bankháza IV., Kecskeméti-utca 3.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget tisztelettel arról értesíteni, hogy eddig *József-körút 22. szám alatt* volt

cim- és címerfestő műtermemet

VII., Sándor-ter 4. szám alá helyeztem át.

A nagyérdemű közönség b. pártfogását kérve maradtam kész szolgálja:

Szentes Jenő.

VÉRGYÓGYÍTÁS HEMOPATIA

Ezen új, eredeti gyógymód rendkívüli sikerrel lesz alkalmazva **köszvény, asthma, szív, vese-, gyomor-, bél- és hólyagbántalmaknál, súlyos ideg-, vér- és borbajoknál.** Biztos védelem szívszélhűdés és elmezavar ellen. 12 év óta ki lett próbálva és most évente száz meg száz teljes gyógyulással számol be. Egyógymód megalapítójának és egyedüli képviselőjének

Dr KOVÁCS J. egyet. orvosnak (Hemopatia) rendelő intézete van

Budapest, V., Váci-körút 18. szám sz. Rendelés naponta 9—1-ig és 3—6-ig. Díjazott levélre válaszal betegekét intézetén kívül is kezel. — Nehéz betegeknek legbiztosabb gyógymódja.

* E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerr.

BUDAPESTI TŐZSDÉK.

Gabonatőzsde.

A földmivelésügyi miniszterium jelentése a várható termési eredményről legnap este jelent meg és számadataival némileg megnyugtatta az aggóds elemeket. Igaz, hogy az idei termést a tavalyinál gyengébbnek tünteti fel a miniszter, de még mindig közepes termésnek mondható és egyébként is kedvező időjárás a felvett approximativ adatokon lényegesen javíthat.

A *buzárak* bevetett 5,877,378 kat. holdról országos átlagban 0'20 mm. kat. holdankint, várható 36,484,238 mm.-ás termés, tehát 2 millió mm.-val kevesebb, mint a tavalyi tényleges eredmény, de csupán vagy félmillió mm.-val csekélyebb mint a tavalyi június 15-iki becslés.

Rozsszal 2,001,896 kat. hold van bevetve és országos átlagban 5'88 mm. várható kat. holdankint, tehát a mai állapot szerint 11,770,24 mm.-ra van kilátás, tehát 650,000 mm.-val több, mint a tavalyi tényleges eredmény.

Árpával bevetett terület 1,790,940 kat. hold, 5'92 mm. országos átlagban várható eredménnyel, azaz 10,507,779 mm.-ra van kilátás.

Zabbal 1,738,227 kat. hold van bevetve és

várható 561 mm. átlagos eredmény, azaz 9,752,382 mm.-ás termés, szemben a tavalyi 10,297,738 mm. eredménnyel.

Repcével elvetett terület majdnem ötöde a rendszeren művelni szokott területnek. A termést 4—7 mm. közt becsülik; a minőség elég jó.

A jelentést általában nagy meglepéssel és bizalommal fogadták az érdekeltek körök, mert annak szakszerű, tárgyilagos szövegezése, összeállítás és pontos csoportosítása díszesetes munkára és nagy áttekintésre vall, különösen ha figyelembe vesszük, hogy az összes külföldi hivatalos jelentések hanyagul összeállítva, jelentékeny késéssel jutnak sajtó alá.

Tegnap délután téves hírek folytán, melyek a hivatalos jelentést 32—33 millió mm.-ra taksálták, egy parázs hausse keletkezett a tőzsdén, de ma a hiteles jelentés lattára megijedtek a bator spekulánsok és siettek a lebonyolítással. A malomok szintén lanyhán voltak hangolva és a megvásárolt circa 45000 mm. buzárért 2 és fél fillérrel olcsóbb árakat fizettek.

Határidőüzlet egy kis derauttal kezdődött, mert a tegnap esti 8'30 kros zárlattal szemben 8'17/18 krral kezdődött a mai üzlet és körülbelül ezen kurzus körül bonyolódott is le. Csupán zab maradt szilárd, mert a magánvélemények szerint még a hivatalos kimutatásnál is gyengébb termésre van kilátás. Később élénkült a hangulat és az árfolyamok néhány fillérrel emelkedtek.

Délben zárul:

októberi buza 8'20/21.
rozs 6'90/91.
zab 6'32/33.
júliusi tengeri 5'48/49.
tengeri 1902 májusra 5'19/20.

Készárúüzlet.

Buza elkelt:

Tiszavidéki 100 mm. 8.05 k. 8.40 korona, 200 mm. 7.93 k. 8.42 $\frac{1}{2}$ korona, 100 mm. 79 k. 8.47 $\frac{1}{2}$ korona, 100 mm. 79 k. 8.20 korona sárga, 100 mm. 7.85 k. 8.40 korona, 200 mm. 78 k. 8.30 korona keverékes, 100 mm. 7.86 k. 8.35 korona, 200 mm. 78 k. 8.35 korona, 100 mm. 78 k. 8.25 korona felső, 100 mm. 7.83 k. 100 mm. 7.75 k. 8.20 korona, 300 mm. 77 k. 8.25 korona, 300 mm. 77 k. 8.25 korona, 300 mm. 7.58 k. 8.07 $\frac{1}{2}$ korona, 100 mm. 7.45 k. 7.85 korona, három hónapra.

Oroszházi 2600 mm. 78 k. 8.40 korona, mind három hónapra.

Pestvidéki 100 mm. 7.83 k. 8.05 korona, 100 mm. 77 k. 8.25 korona, 250 mm. 77 k. 7.80 korona hibás, 150 mm. 77 k. 7.90 korona, 50 mm. 73 k. 7.75 korona, három hónapra.

Fehérmegyei 2700 mm. 7.76 k. 8.37 korona, 150 mm. 77 k. 8.20 korona, 100 mm. 7.45 k. 7.85 korona, három hónapra.

Bácsi 300 mm. 76 k. 8.127 $\frac{1}{2}$ korona, mind három hónapra.

Bajai 970 mm. 7.38 k. 7.85 korona, három hónapra.

Mezőhegyes 3900 mm. 7.85 k. 8.55 korona, mind három hónapra.

Bánsági 2000 mm. 74 k. 8.67 $\frac{1}{2}$ korona, mind három hónapra.

Temesvári 1000 mm. 74 k. 7.67 korona, három hónapra.

Becskereki 4000 mm. 76 k. 7.95 korona, mind három hónapra.

Veszprőci 3000 mm. 7.47 k. 7.85 korona, három hónapra.

Marosi 2000 mm. 7.83 k. 8.30 korona, mind három hónapra.

Raktár 8200 mm. 76 k. 7.97 $\frac{1}{2}$ korona, mind három hónapra.

Rozs 100 mm. 7.30 korona, 100 mm. 7.37 $\frac{1}{2}$ korona, 200 mm. 7.35 korona, 420 mm. 7.43 $\frac{1}{2}$ korona paritás három hónapra készpénzfizetés mellett.

Zab 100 mm. 7.62 $\frac{1}{2}$ korona, dohos három hónapra készpénzfizetés mellett.

Értéktőzsde.

Az értéktőzsde az osztrák járadék kibocsátására lanya irányzattal nyílt meg, zárlat felé azonban a forgalomba került értékek megszilárdultak. Az általános üzlet mérsékelt maradt.

Megnyitáskor jegyeznek:

Osztrák hitelrészvény	—	675.—	—
Magyar hitelrészvény	—	679.—	—
Korona járadék	—	92.80	—
Jelzálog hitelbank	—	444.—	—
Rimamurányi	—	488.50	—
Leszámitolóbank	—	—	—
Allamvasut	—	699.60	—
Déli vasut	—	—	—
Városi villamos	—	—	—
Közuti villamos	—	—	—

A tisztelt hölgyközönség szives figyelmébe
ajánljuk **óriási áruházunkat**, melyben most bámulatos olcsó árakért kaphatók a legújabb divatu **női ruhák** és felöltők.

Elegáns bál ruha	10-15 frtig	Elegáns utcai szövet ruhák	10 frttól felj.	Ugyanaz dus aranydiszszel	5-50 forint
Francia selyem batizstruha	8-12	Elegáns női paletot	12-16 frtig	Serpentin-aljak szövetből	3-50 frt. felj.
Elegáns selyem moiré ruha arany diszszel	25-30	Serpenti köpeny	14 frt	Selyem-aljak	7 frt és felj.
Alkalmi pongis ruha	15-20	Porköpeny finom liszterből	4-50 frt	Dupla széles ruhakelmék méterenkint	25 krtól feljebb.
Valódi angol szövet ruha	15-30	Tiszta selyem blous remek színek	4-50 frt	Francia batizstok 36, 46, 60 kr., a legújabb színekben.	Gyászruhakelmék dupla széles 35, 45, 60, 75 kr és 1 frt.

Nagyban és kicsinyben. Gyászruhák 4 óra alatt készítettek.

Herczeg és Horvát

Budapest, VII. kerület, Kerepesi-ut 52. szám alatt. Adria-szállóval szemben.

SZÍNHÁZAK.

Vasárnap, 1901. június 15.

M. Kir. OPERAHÁZ.

Carmen.

Kezdeté fél 8 órakor.

NÉPSZÍNHÁZ.

D. u. fél 3 óra or.

Solymosi Elek színésziskolájának vizsgálati előadása

Este fél 8 órakor:

Milliók a hó alatt.

VIGSZÍNHÁZ.

Csak párosan.

Kezdeté fél 8 órakor.

MAGYAR SZÍNHÁZ.

Az ikrek.

Kezdeté 7 órakor.

Uránia-Színház.

A t á n c.

Kezdeté fél 8 órakor.

Látszerészeti és fényképező cikkek

HATSCHEK MIKSA (ki 47 évig volt a Váci-utcában) most IV. ker., **Eskü-ut 5. sz. a. Clo-tild-palotába, a Belvárosi kávéház** mellé tette át üzlethelyiségét. Szemüveg v. orrszorító 1 frttól; ugyanazek jegécből 5 frttól feljebb, kitüntetett látások 4 frttól feljebb. Műszerek nagy választékban. Fényképező-gépek 75 kr., illetőleg 3 frttól feljebb. Fényképek főleg jelmezeképek és arcképek.

A ki jó sérvkötőt akar, forduljon bizalommal alanti czéghhez.

Ajánlja kizárólag saját gyártmányu sérvkötőt, haskötőt, egyenestartót, suspensoriumalt, valamint az összes betegápoláshoz szükséges kötszereit. Készít minden testeknek Orthopedfűzőket, műlábakat és kezeket és minden e szakmába vágó kötszereket. Hivatkozom arra, hogy számos éven át a külföldön, kórházakban, mint sebészeti kötszerész dolgoztam és munkám a legelső tanároknál a legjobbnak bizonyult. Sérvkötő megrendelésnél kérem a test körméretét és hogy jobb, bal vagy kétoldalu sérvkötő szükséges. Ára egy oldalra 4 frttól 6 frtig, két oldalra 8 frttól 10 frtig. Kizárólag egyedüli főraktár valódi francia és angol gummi és halhólyag különlegeségekből, tuczatja 1.20 krtól 6 frtig. Párisi óv-spongya Safeti-Sponges, tuczatja 4 frttól 6 frtig. Pessarium oclusivum-méhvédő, hölgyeknek nélkülözhetlen, darabja 1.50 frt. Megrendeléseket pontosan eszközöl a legnagyobb discretió mellett.

RADVANYI L.

sebészeti kötszer-gyáros

Budapest, VII., Erzsébet-körut 36.

Kérjen mindenki ingyen árjegyzéket.

BUTOR

kézpénzért vagy részletfizetésre legolcsóbban

Fuchs Bódognál

Budapest, József-körut 26. sz.
Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Hölgyekre nézve fontos!

A bécsi ca. kir. kísérleti intézet, továbbá a budapesti m. kir. vegyészeti laboratorium és dr. Liebermann tanár, Magyarország kimagasló vegyészkapacitása által vegyileg megvizsgált és minden ártalmas alkatrészétől mentnek talált nőszépesség-különlegességek:

„Juno-Pasta“

mely a láthatatlan női szépség-szernek nevezetik. Ezen pasta azonban, hogy a legélesebb szem által sem vehető az arcon bármilyen észre. Ezen szer nappal a kimenés előtt, de különösen bálók és koncertek alkalmával használtatik. Ára egy nagy tégelynek 2 frt 50 kr, egy kicsinynek 1 frt 50 kr és 60 kr.

Juno-Crém,

arc- és kéz bőrre nézve kitűnő konzerváló szer. A legjobb eredménnyel használtatik mindenféle bőrtisztáltsátságok ellen, ugymint arczszepők, májfoltok stb., ugyszintén arcz- és orrvörös, illetve kékségek ellen. Ára 1 frt 50 kr, 1 frt és 60 kr köcsögönként. Az ehhez tartozó gyógyfüvekből készült **Juno-szappan** ára darabonként 40 kr.

Toilette- és parfüm-cikkek.

Kapható **Jaulus Teréz-nél**, Budapest, Erzsébet-körut 54., II. 2. Továbbá **Török József** gyógyszerésznél, Király-utca és Andrássy-ut. **Nerudánál** Kossuth Lajos-utca. **Brychta és Nirschy** Budapest, Kerepesi-ut 57. sz.

Epilepsia.

A ki nehezkór, görcs és más idegben szenved, kérjen leírást erről. Kapható ingyen és bérmentve a Hattyu gyógyszerárban, (Schwannen Apotheke) Frankfurt a M.

Valódi javított

Kapczin-kenőcs

Rheuma,

C s u z,

Köszvény,

Időges látlás, hullás, idegben és mindenemű csontbántalmak ellen kitűnő hatásnak bizonyult szer. Egyszeri bedörzsölés után a legkínosabb fájdalmakat és csontbántalmakat megszünteti.

Kis tégely 1 kor., nagy tégely ára 2 kor.

Kapható a legtöbb gyógyszerárban.

Az ár és 35 fillér postaköltség bekládése után bérmentve vagy utánvétellel küldi

SZABADY JANOS gyógyszerész

Budapest, VII., Damjanich-utca 2/M.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy **II. ker., Fő-utca 7. szám alatt** (a főpostával szemben) egy a mai kor követelményeinek teljesen megfelelő

látszerészeti üzletet, műhelyvel egybekötve

rendeztem be. Dusan felszerelt raktárt tartok **orrcsüptetők és szemüvegekből, 14 karátos arany, double arany, állany, alluminium, ezüst teknősbéka bivaly szarv stb. keretekben, színházi, tábori látosóvek**, mindenféle kiválóbb lorgnonok, valamint kipróbált és hitelesített **hőmérők és időjelzők** a minden e szakmába vágó látszerészeti cikkek. Mindenféle e szakba vágó javításokat elvállalok s azokat pontosan, jutányosan s gyorsan eszközölöm. Az optika terén hosszú időn át szerzett tapasztalataim azon kellemes helyzetbe juttattak, hogy általam kiválasztott szemüvegekhez az orvosi rendelés nem feltétlenül szükséges.

Főtörökvésem oda fog irányulni, hogy t. vevőmet minden tekintetben teljesen kielégítem s midőn még a nagyérdemű közönség kegyes pártfogásáért eszedzem, magamat a n. é. közönség szives jóindulatába ajánlva maradok teljes tisztelettel

GROSZ SÁNDOR

LÁTSZERÉSZ

Budapest, II., Fő-utca 7. szám alatt

Gyengeségi állapotok,

(Impotentia) ellen páratlan sikerű gyógyhatásai folytán legmelegebben ajánljuk

Dr. Mitzger Tivadar

HIRNEVES

hydro-elektrotherapiail rendező-intézetet

BUDAPEST, VI. ker., Teréz-körut 44., I. em.

Tapasztalt gyors és biztos eredmények folytán honorárium teljes gyógyulás után fizethető.

Rendelés délelőtt 8-1-ig, d. u. 2-8-ig

10 frtért

tanítók hölgyeket rajzolni, varrni, szabni tezség mellett.

Hoffmann Karola

szabászatni és varratlan-intézet

BUDAPEST,

VII., Erzsébet-körut 23.

Ki nappal el van foglalva s esti tanfolyamra jöhet.

Ugyanott elegáns ruhák készítése is elvállaltatik.

Lőszörmatracz

3 részű 15 klg. súlyban csinosítból 14 forintért kapható, míg a készlet tart. Budapeston, IV. ker. Teréz-körut 36. sz. kárpitosnál.

Vegyszerek, gyógyárak, kötszerek, pipere-és illatszerek, ajánlható legjobb bevásárlási forrása

KARTSCHMAROFF A.

szerecsen drogeria BUDAPEST VII., Kerepesi-ut 34. sz.

RITKA ALKALOM

GYÖNYÖRŰ DISZES KÖTÉS.

OTTHON

Az «Otthon» remek képeket, elbeszéléseket stb. foglal magában. Határozottan állítjuk, hogy mindenki, ki ezen művet meghozatja, rendkívül meg lesz elégedve.

Két teljes kötet (12 füzet) «Otthon» 98 és 1899. évfolyam fényes díszkötésben kötve 8 forint bolti ár helyett 2 frt 80 kr.

Megrendelhető a Magyarországi kiadóhivatalban.

Bánsági nóta.

Hull a levél, lomb leperdül . . .
Bucsuzom a kedvesemtől:
Ha engedne a sok emlék,
Istenem beh messze mennék.
Messze mennék, de hiába,
Szivem megszakad utána!

Én kedvesem kérd az Istent,
Ne feledjen engem itt lent . . .
Ne is köszön ide semmi,
Engedjen is utra kelni —
Utra kelni, messze menni . . .

Piczi levél, írott levél . . .
Hej, de hányszor hitegettél,
Hej, de hogyan csalogattak
Azok a szép, meggyiszin ajkak —
Lázában a szerelemnek
Hej, de hányszor kinevettek!

Ily csalfának sohse hittem,
Verje meg az Isten! . . .

Adja Isten, hogy megérjed,
Ugy epedjél, mint en érted . . .
Igaz szívből tudj szeretni,
S meg ne értsen senki, senki . . .
Égessen a vágyak lángja,
De hiába, de hiába! . . .

Fehér virág lombos ágon . . .
Hallgas reám holdogságom —
. . . Haragodat dobd a sutba,
Jöjj elé a kereszt utra . . .
Te jösz félig, szintén én úgy —
S találkozunk újra mégis . . .

Ha utunkat így megosszuk,
Boldogság lesz földi sorsunk!

Pakots József.

A virágok erdője.

Halvány fehér kis virág néz asztalomon egy pohárból felém. Vékony, remegő kis levélkéi körülölelik a lelkének sárga koronáját, amint hervadni kezd a szoba levegőjében. Rám néz, mintha csodálkozva kérdené: Hogy kerültem én ide, ebbe a kis szobába, melyet a háztömegek végtelei vesznek körül, ahol nincs egy árva virág. Ahol az utcán elsenyvedve meredeznek a szerencsétlen árvák, vas-koriáttól bilincsel, megnyirt, megfésült fák.

Szegény kis vadseresnye virága, én hoztalak el szobámba édeskés illatodért, magadon hordozott tavaszodért, hogy újságold el a rettenetesen körülzárt emberi sokadalom köszénfüstös levegőjének, hogy odakünt az Ur világában felébred az élet. Elhoztalak a virágok erdejéből, nem is olyan messziről, s amit mégis mi szegény fővárosiak alig ismerünk.

Én is véletlenül találtam reá.

Mikor az utcák sarkain megláttam, hogy a vándorló virágcsarnokok kosaraiból eltűnnek a szétes levélű, szagtalan ibolyák s helyüket elfoglalják az apró kis édes illatú erdei ibolyáink s mellettük nagy csomókban a violák és rezedák, sőt ott büszkélkedik az utca népe előtt a mezők és rétek »tündérszeme« is, megtudtam, hogy valahol tavasz van. De hogy a közelben, hol, azt egy szegény fővárosihoz kötött ember nem igen tudhatja. Mert például az Erzsébet-téren már a gondos kezek virágot teremtettek a tavasz számára, de ez nem megbízható, mert a muzeum-

kertben ilyenkor nincsen még meg a virágok embermegalkotta ébredése!

Majd átvitt a sorsom Budára. Át az apró kis hegyi utcák csendes házacskáin, ki a hegyek felé. Ó nem arra, ahol a különböző vasutak elvittek volna a kitűnően berendezett hegyekre, mert féltem előre a parkok emberi tavaszától s a virágos fáktól, amelyek mellé óvatosan felirni rendelte a Teremtő: »A fákhöz nyulni tilos.«!

Nem kellett sokáig mennem, alig hagytam el a régi naiv emberek által a rózsáról elnevezett dombot (most keresenek itt rózsát), boldogan láttam, ide még nem jutott a város boldogító keze, mert legalább az utak azt hitefték el velem, hogy én felfedező vagyok, kinek ismeretlen utakon kell előre törni a járatlan felé. De legalább a föld rám kiáltott: Tavasz kell? Nézz reám!

Apró kék és sárga virág törte meg az előre törő fü zöld színét mindenütt.

Igy mentem dombról dombra, nézve báronyos földjét az Urak, mikor egyszerre érzem, hogy megcsap a legtisztább tavasz illata. Felnézek s mintha nem nagyozva, álomból kelnék, magam előtt látom az egész ébredést. Az oldal telve virágzó fával. A vad cseresznye és meggy fehér virágai között, itt-ott a barack rózsaszínes virágai, elvéve felém integet az alma szűzies virága. Tovább megyek, jó egy kerítés. Mellőle kábítóan ömlik ki a fehér orgona szerelmes illata. Minden él, minden virágozik.

Behunyom a szemem s szivom magamba az erős, illatos levegőt. Szinte fáj az elszokott fűdől.

Azután körülnézek. Jobbra-balra a virágzó oldalak üresen, némán. Egy-egy nyaraló bezárt ablakkal, ajtóval.

Mintha a föld az egyik legszebb látványát az egész budai hegyek képét, egy élő néző, most, — csak én. Odalent a Duna s azontul a füst tengerében, a rettenetes házak egyetlen tömkelegében az emberi sokadalom, amely rohan, siet élni és még csak azt sem tudja, hogy közvetlen közelében feltámadt a tavasz!

Letörök egy fehér virágot, magamba szivom a virág illatos életét s indulok visszafelé, ahol nincs tavasz . . .

Asztalomon a pohárból felém néz az apró, haldokló kis virág, mintha csodálkozna, hogy van e köszén levegőjü sokadalomban egy ember, aki azt hiszi, hogy többet ér az emberek lelketlen, durva egész hű küzdelménél egy tavaszi mámort lehelő kis virág.

K. Simó Ferenc.

Lemondás.

Bús fekete
Éj van a ligetben
Mint a siréj
Zordon és kietlen.
Csak a szélvész
Zug egy régi mondát:

Türve, türve
Hordozd bús keresztfád.
Nincs számodra
Itt lenn más szerencse,
Mint koporsó
Siri béke-csendje.

H. August

A lelenc.

Irta: Grubesić Mara.

A Száva partján egy kis falucska terül el. Koronovo a neve és vidékéről azt dalolják a költők, hogy nyomort vetnek talajába és abból hősök sarjadnak fel. Fehér házkói, mint megannyi báránycsok sorakoznak egymás mellé és százados tölgyek terjesztik ki a kocsiutra dus lombozatú ágait, beárnyékolva a csendes kis falut. A sebes folyásu Száva ezüsttiszta hullámai csokolják a regényes fek-

vésű falucska pázsitos rónáit és a ragyogó nap tell marokkal szórja aranyát Horvátország e parányi kis paradicsomára. Koronovo lakói zord külsejük alatt érző szívet hordoznak keblükben, mely nem ismer irigységet és gyűlöletet; az egyetértés és testvériség köféléke fűzi őket össze és ez tölti meg kamarájukat és pincéjüket. A lakosság csoportokban élt együtt; több család együvé szegődve egy földel alatt osztozkodnak egymás sorsában és a ház közös jólétéről gondoskodnak. A közös épületeket beláthatatlan szántóföldek vették körül, melyeken rengett az aranykalász, biborlott a sás és illatozott a zamatos gyümölcs.

Grujo Simonovic, a gazdag birtokos hétéves fiacskája, a kis Ivo, egy gyönyörű délután a Száva partján őrizte anyja nyáját. Selymes, fekete haja fényes fűtökben kószoruzta rózsás orcáit és bogár szeméből a jó kedv ragyogott.

A parthoz közeledve, fűzavesszőt faragott magának, midőn egyszerre gyereksírás ütötte meg fülét. Feltekintett, körülnézett, de csend borult újra a vidékre, csak a kolompós-ürü vidám bégetése hangzott fel. Ivo azt hitte, hogy képzelődés volt a nesz és tovább faragcsált.

De alig fogott újra munkába, midőn ugyanazt a halk nyöszörgést hallotta — most már hangosabban és tisztábban. Eldobta a fűzavesszőt és arrafelé futott, ahonnan a sírás felhangzott. És oh csoda! Alig husz lépésnyi távolságban, óriási tölgyfa árnyékában, ott hevert egy angyalszép kis leányka. Ivo gyönyörködve nézte a parányi, kis siró teremtet, mely rögtön elhallgatott, midőn észrevette Ivót. A kis fiu lehajolt és csókot nyomott a picike összecsucorított eperszájára, aztán elfutott és késével meg fűzavesszőjével visszatérve, a gyermek mellé telepedett, hogy ott folytassa a faragást.

Sokkal jobb lelkü volt, semhogy magára hagyta volna a kisdédét, mert attól félt, hogy valami baja eshetnék. Hogy siratná őt az anyja, ki talán szénát kaszál a közeli réten, hogy ezzel keresse meg kenyerét. Óra telt óra után s Ivo végre megunt a pesztonkaságot. Már-már el akart menni, de mindig csak várt tovább abban a reményben, hogy a leányka anyja csak el fog jönni. »Szeretlek babuskám, nagyon szeretlek«, szölt oda a kicsikéhez, mintha ez értené, »de szeretnék még vesszőket vágni magamnak, miért nem jön még az anyád? Magadra nem hagyhatlak, félek, hogy bajod történik. Te még nagyon picike vagy, icipicike, még kisebb mint a néni Jozaja, hanem te nagyon szép is vagy, babuska« — így csevegett tovább, csókokkal borítva a csecsemő parányi kacsóit.

A nap lemenőbe volt már és alkonyodni kezdett. Ivo nem tudta, mitévő legyen. Haza menjen és itthagya a picikét? Azt a lelkiismerete nem engedte. A közeli szántóföldön a munkások már hazakészültek.

Jaj, félek, mondogatta magában, Erica néni még a multkor mesélte, hogy erre jár most a gonosz boszorkány, ki a teheneket megbabonázza. Jaj, ha most élém állna. Ha jönne és engem elvinne! Szivecskéje összeszorult. Gyorsan a karjára kapta a csecsemőt és hazahajította a juhait.

Midőn Ivo anyja látta, hogy beesteledik és fiacskája még mindig nem jön haza, rettegve futott kis kedvence elébe és a keresztuton rá is bukkant. Hideg verejték gyöngyözött Ivo homlokán. Babonás rémek ijesztgették szivecskéjét, majd összeroskadt a fáradtságtól, de erősen kebléhez szoritotta picit terhét.

Lihegve, szakadozó szavakkal mesélte el anyjának a történetet és Jagoda felcsókolta Ivo forró orcáskáján a verejtéket és karjaiba vette az alvó gyermeket.

Másnap reggel Grujo az egész faluban és szomszéd helyiségekben tudakozódott a csecsemő anyja után; senki se tudott róla. Bejelentette a községnél, senki se jelentkezett.

— Tán Isten akarata ez, szölt végre nejehez. Az Ur úgy se adott Ivonak hugoskát, legyen neki játszótárs. Ahol harminc ember tud jóllakni, jóllakhat majd csak ez a kis árva is.

A gyermeket »Mara« névre keresztelték és Jagoda megfogadta, hogy az árva gyermek anyja lesz.

A többi asszony pedig zugolódott. Van elég gyerek a háznál, minék ez a lelenec.

Hanem Grujo volt az ur, így hát el kellett fojtani a bosszúságukat. Jagoda pedig könnyes szemekkel és égő szeretettel üdvözölte a kis lelenec első rebesztését, párányi lábaeskáinak első lépését és Ivo elhanyagolta előbbi barátait és órahosszáig üldögélt a kicsike mellett, vele enyelgett, vele játszott és ölelte.

Tizennégy tavasz füzte csak koszoruját Mara szép feje köré; csak rövid ideig ragyogott számára a boldogság napja. Este volt. Jagoda haldokolva feküdt ágyán. És az alkonyodó nap sugarai, a keskeny ablakon átszűrődve, utoljára csokolták halvány arcát. Ágyánál ott térdeltek Ivo és Mara és forró könnyek peregettek végig arcukon. Jagoda pilláin is két könnyesebb rezgett, aztán felsóhajtott és örökre behunyta szemét.

Alig temették el Jagodát, midőn Manda az új háziasszony szokás szerint a ház legidősebb nőtagja, pávaként diadalmaskodva, kezdte rendeleteit osztogatni. Grujot neje halála megtörte, lelke sirt az elvesztett boldogság ufán. Marára pedig szomorú napok köszöntöttek be, mert Manda gyűlölte és Mara kénytelen volt hallgatagon tűrni. Csak Ivo szemét nem kerülte el a lány néma gyásza, csak ő vette észre, hogy fonnyadnak arcának rózsái, hogy homályosul el szemének fénye.

Egy vasárnap délután kereste Marát, de nem találta sehol, bejárta a mezőket és szántóföldeket és véletlenül a temetőbe ért, ott találta Marát anyja sírjánál, amint a zöld sirdombra borulva zokogott.

— Miért sírsz? kérdé gyengéden. Mara hiába iparkodott könnyeit elrejtteni, a soká visszafojtott keserűség fel-fakadt most ajkain.

— Ide jöttem bucsut venni anyánk sírjától, elmegyek világra. Inkább éhezni fogok, fájni és nélkülözni, semhogy tovább tőrjem a háznép rossz bánásmódját.

A vér felszökött Ivo arcába. Nem messz innen, míg jobb kezem tudom használni! Jaj annak, aki bánt, mert te szent vagy előttem!

Délceg alakja felegyenesedett, szemében a harag tüze lángolt. Karon fogta nővérét és hazafelé vette útját. Az udvaron Manda jött velük szembe, ki az aprómarhát etette. Fehér, sárgás, tarka-bubos tyukok és kakasok tolongtak körülötte és sipítva csipdesték az aranyzinű kukoricaszemeket.

Ivo dühösen rontott rá és vasmarkaival megfogta őt.

— Jaj neked, ha még egy szóval sérted meg ezt a lányt. Mától fogva én védem, én, a ház jóvendőbeli ura.

A megszeppent asszony elsikoltotta magát, az aprómarha gágogva és sipogva futott széjjel. Manda férje és veje vasvillájukhoz nyultak és úgy rontottak rá Ivora. Iszonyu dulakodás kezdődött, míg végre Ivo izmos karja mindkettőjüket földhöz vágta úgy, hogy a vér patakzott a fejükből. Az asszonyok jajveszéltek, a gyerekek visítottak és Grujo — ki épen hazatért — megdöbbenve állott meg háza küszöbén.

Szomorúan csóválta ősz fejét és szelid szavai hangzattára le is csillapultak az izgatott kedélyek, de a béke nem tért vissza többé házukba; örökös viszálykodás lépett az egyetértés helyébe, úgy, hogy végre arra határozták magukat, hogy felosztják a közös birtokot és kiki a maga ura lesz. Eleintén Grujo vonakodott, végre beleegyezett ő is és egy szép napon eljöttek a mérnökök és a falu bírása. Hosszu, rozsdás láncok, mint megannyi kigyó szeldelték át a Simunovic-birtok aranykalászos rónáit, felmérték minden talpalatnyi földet és mindenki megkapta a magáét. Kiváncsian tódult oda a falu népsége, hogy tátott szájjal megbámulja a csodát, az ősi, hatalmas conföderáció hanyatlását, mely már oly sok viharral dacolt. Szétszedték az ólakat és pajtákát; a korhadt fa recsegett és ropogott, mintha panaszosan nyöszörgene; deszkák

hullottak jobbra-balra, tetők omlottak be recsegeve és mindenki elvitte a rá eső részt, hogy a saját földjén új házat építsen.

A hajdan gazdag földbirtok területén egy csoport nyomorult viskó emelkedik, melyekre a szegénység nyomta bélyegét és Grujo két keze munkájára és gyermeke szorgalmára volt utalva. Ő miveltte meg Ivo segélyével a megmaradt földet, Mara ügyes kézzel látta el a háztartást és égi béke honolt újra szerény fedelük alatt. De Mara mégse volt boldog, mert ő lelke mélyen érezte, hogy ő e büszke, hatalmas ház hanyatlásának ártalan oka. És aztán jött egy szomorú, végtelen szomorú nap.

Ivot három évre besorozták katonának és ő kénytelen volt elhagyni a szülői házat.

Űde, tavaszi reggel volt. Vidám munkások énekelve szántották fel a kemény rögös földet és ujjongva örültek a meleg verőfénynek. Csak Grujo, kit fia távolléte mélyen sujtott, betegesen és erőtlően ült karosszékében, és hallgatta nehéz szívvél a madarak dalos ujjongását és a szántóvetők vidám énekét. Mellette ült Mara és arcát kötényébe temetve, zokogott. Mert a nyomor kopogtatott be ajtaján. Ivo távolléte alatt egy rossz termés a másikaf követte. Jégeső, vizár pusztította a vetéseket és most tetőpontját érte el nyomoruk, két nap óta nem volt már bevető falatjuk.

Egyszerre megnyílt az ajtó és Ruzic a gazdag szomszéd lépett be. Köszönt és szánakozó pillantást vetve Grujora, melléje ült.

— Barátom, kezdé, fáj a szívemnek a te nyomorúságod. Volt idő, midőn egyforma vagyonunk volt, urak voltunk s most te koldus vagy. És miért? Magad vagy az oka. Ezt a nyomorultat, folytatta, Marara vetve egy zord tekintetet, ezt vetted a házába, hogy ő végre tönkretessen.

— Ne vádold őt, ő az én nyomorult életem egyetlen csillaga. Nem ő az oka! A sors akarta. Lenne csak itthon az én fiam, ő megmentene.

Mara Ruzic kemény szavaira elhalványult és könybe borult szemekkel kisietett.

— Oh az igaz, Ivo derék fiu, szólt Ruzic. Majd kiségitlek én az ő visszatéréig. Kamrában és pincém tel van. Telik belőle kettőnknek.

— Köszönöm, barátom, válaszolt Grujo fájdalmas mosollyal. Oh, hogy annyira jutott a gazdag Grujo, hogy alamizsnát kell elfogadnia, ha nem akar éhen halni.

— Ne tekintsd alamizsnának. Legyünk többek, mint barátok. Neked fiad van, nekem lányom és vagyonom. Érted?

Grujo vállat vont. — Ivo visszatér három év múlva. Adja az ég.

Gyönyörű májusi reggel volt és Mara kis kertjét kora hajnalban gyomlálta. Néha egy-egy sóhaj tört fel ajkán, valahányszor Ivo jutott eszébe és révedező szemekkel követé a tovaszálló madarakat.

Egyszerre két izmos kéz fogta le szeméit és amint feltekintett, Ivo állt előtte.

— Ivo, suttogta örömittasan és örömkönnnyek gördültek végig rózsás orcáin.

Ivo pedig karjaiba zárta és égő csókot nyomott a piros forró ajkakra; a tavaszi nap verőfénye az első szerelem kéjes boldogságát érlelte meg szívében.

Szegényes konyhájuk diszes palotává vált szemükben és bár ajkuk nem árulta el szívük titkát, boldogok voltak.

Egy szép reggelen beköszöntött Ruzic és újra szóba hozta tervét. Grujo kíváncsorgott az udvarra, hol Ivo épen fát vágott és előadta a szomszéd kívánságát. Ivo összeráncolta a homlokát és szóltanul hátatfordítva, távozott.

— Szemérmes a fiam nagyon, rebegte Grujo zavartan. Elpirult, mikor házasságot emlegettem. Itt ám a szavam, Ivo nem fog mást elvenni; erre kötelez engem már a hála is, te kenyeret adtál, mikor éheztem, egy barátság felér a másikkal.

Napok multak el újra és Grujo, aki tudta, hogy Ivo sohase barátkozott Ruzicékat Katájával, kit a falu csufjának nevezett mindig, nem merte szóba hozni a házasságot. Végre egy este, midőn magukra maradtak, nagynehezen ráfanyalodott.

— Fiam, szólt, éhség és nyomor törte meg az erőmet, ha állapotunk nem fordul jobbra, a bánat megöl. Könyörülj meg rajtam és ments meg bennünket. Ruzic jó ember, jó szomszéd, idővel megfogod szeretni a lányát.

Ivo hallgatott. Felkelt és lassu léptekkel ballagott végig a kert fasorain, hol Mara vigan dudolva dolgozott. Bitorra gyuló arccal jött elejébe és naiv büszkeséggel sorolta föl, mennyi munkát végzett ma már. Ivo karjaiba zárta és homlokon csókolta a szép lányt és egy forró könyv hullott Mara arcára.

— Mi bajod van Ivo, kérdé Mara remegve. Mi lett, Ivo, kedvesem?

Ivo őszinte lelke nem ismerte a képmutatást. Elmondta, mi bánat nyomja szívét és bevallotta apja óhaját.

Mara szívére elállt; görcs rázta egész testét és sötét ködfelleg borult szeméire. De csak egy percig, aztán összeszedte erejét és hidegen válaszolt:

— Igaza van apáknak, teljesen igaza van. Tönkre-megyünk, különösen apád, ki nem szokta meg a szegénységet.

Ivo fájdalmasan mosolygott. — Kis bohó. Szívem örökre a tied. Be fogom vallani apámnak, hogy szeretlek.

Mara szavába vágott.

— Tudom, hogy szeretsz, — de, folytatta akadozva, szeretetünk csak testvéri vonzalom. Érzem, hogy sohase lehetnék a te feleséged.

— Pedig az lész, mert nekem nem kell más, soha, soha.

— Nem leszek a tied soha, felelt Mara komolyan. Én sokkal fényesebb jövőről álmodom, mint a minő a te oldalodnál vár. Én meguntam a nyomort. Én gond nélkül akarok élni.

— Komolyan beszélsz? — kérdé Ivo hűledezve.

— Sokkal komolyabb a dolog, semhogy helyén lenne a tréfa. Te boldoggá teszed öreg apádat és rám ne legyen gondod. Bizom ifjúságomban és szépségemben, majd csak akadok olyan férjre, ki mindazt nyújtja, amit kívánok.

Ivo kövé meredten állt előtte. Nem talált szavakat, mintha bensejében valami megszakadt volna, örökre.

— Találok majd olyan férfit, ki igényeimnek megfelel, mormogá mintegy félálomban. Szeretetünk csak testvéri ragaszkodás! Kigyó — sohase szeretett. Mindent feláldoztam volna, elhagytam volna apámat és hazámat érte, egyedül érte és ő? Megesalt, játékot üzött velem és más férfi karjaiban keresi a boldogságot! Ó Mara, rebegte vonagló ajakkal, férfi vagyok — katona — adjon Isten erőt ezt elviselhetni.

Hangja elcsuklott, gyorsan elfordult és távozott. Mara délceg alakja megingott, mint a villámsujtott fa, de újra felegyenesedett és dolgozott tovább.

Szokatlan vidámsággal járt-kelt ezentúl a kis házikóban, dalolt, valahányszor Ivo közelébe ért, az pedig hideg közönnyel kerülte társaságát.

Gyönyörű őszi est volt. Az ezüsthullámos Száva csobogó hullámai rejtelmesen suttogtak és a hold titokzatos fénye visszatükröződött a csevegő habokban. Ruzic házán lengett a zászló és vidám dalszó hangzott ki az utra. A falu legszebb legénye elveszi a falu leggazdagabb leányát.

A ház árnyékba boruló oldalain fehér árny siklik végig. Mara az, ki halálsápadt arccal bámul a szűk ablaknyíláson a vigadók zajos, tarka tömegére. Most nyújtja át Ivo az örömtől sugárzó menyasszonynak a hagyományos piros almát és e percben pisztolydurranás hirdeti szerle a Ruzic-család örömmünnepét.

És Mara mindezt látja, látja azt a csókot, mit Ivo arája ajkára nyom. Feje fáradtan hanyatlik az ablak di-

deg kőpárkányára, aztán feltápáskodik és nyugodt, léz-
tos léptekkel siet a hullámzó Száva partja felé.
— Ivo, Ivo, Isten veled egyetlen szerelmem, tört föl
ajkairól tompán, aztán kitérte karjait és a tovahőm-
pölygő folyam hús keblére borult, mely őt átölelte örök-
re — örökre.

Szerkesztői posta.

M. J. Marosvásárhely. Levelét kaptuk, tudósításait szívesen közöljük, a lapot megindítottuk. Üdv a széke-
lyeknek.
Ch. I. Tavarnak. Ha nem vadászatra való, nem kell bejelenteni.
K. I. Csanádos. A kérezt cime: VII. Dohány u. 76 Otthon kör.
F. I. Gesztebe. Levélben fogunk válaszolni.

MAGYARSÁG

POLITIKAI NAPILAP.

Megjelenik minden nap este nyolc tizenkét oldal terjedelemben.

A *Magyarság* minden sorával a magyar nép politikájáért küzd.

Csak egy célt ismer: a magyar nép jó-
étét, mai nehéz sorsának megjavítását;
egy gondolat vezérli, hogy a magyar nép
véres verejtékét idegenek ne harácsolják
el; az a törekvése, hogy a magyar nép
legyen ur e hazában, amelyben minden
porszem, a legutolsó göröngy is a nép
áldozatra kész, fáradhatatlan munkásságá-
nak eredménye.

Előfizetési árak:

Helyben házhoz hordva:	
Egy hónapra	— 1 kor. — fill.
Negyed évre	— 3 " — "
Fél	— 6 " — "
Egész	— 12 " — "
Vidéken, postai küldéssel:	
Egy hónapra	— 1 kor. 20 fill.
Negyed évre	— 3 " 60 "
Fél	— 7 " — "
Egész	— 14 " — "

Egyes szám ára 4 fillér.

Kapható minden dohánytözsében.

Azon előfizetőinket, kiknek előfizetése lejárt, arra kérjük, szíveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy a lap szétküldésében fönnakadás ne történjék.

Különösen figyelemztetjük tisztelt előfizetőinket, hogy ugy az előfizetés megújításánál, valamint minden reklamáció, lakhelyváltoztatás és a lap szétküldésére vonatkozó egyéb felszólalásnál egy címszalagot mellékelni szíveskedjenek.

Magyar királyi államvasutak.

72616/901. számhoz.

PÁLYÁZATI HIRDETMÉNY.

A magyar királyi államvasutak igazgatósága az 1902. évi január hó 1-től 1904. év végéig szükséges rászpolyok és reszelők szállítására nyilvános pályázatot hirdet.

Ezen rászpolyok és reszelők szállítására a magyar kir. államvasutaknál érvényben levő 122,291/96. számú általános és a 114,022/92. számú reszelők és rászpolyokra vonatkozó különleges szállítási feltételek, a rajzok és minták mérvadók és kötelezők.

Az említett feltételek, szabványrajzok és határozmányok, valamint az ajánlati űrlapok az igazgatóság anyag- és leltárbeszerzési (AIII.) szakosztályánál, Budapest, Andrassy-ut 73. szám, II ik emelet 43. ajtó, a minták pedig a budapest-józsefvárosi állomáson levő központi szertárban, a pályázati határidőig naponként a hivatalos órák alatt megtekinthetők, különben pedig a feltételek és rajzok az igazgatóság nyomtatvány-, illetve tervtárból, a megszabott árak lefizetése mellett; a pályázati részletes feltételek és az ajánlati űrlap 1—1 példányra pedig az igazgatóság anyag- és leltárbeszerzési szakosztályánál díjtalanul megszerezhetők.

A pályázati felhívás teljes szövege és az ajánlati űrlap ezenkívül valamennyi vidéken székelő üzletvezetőségénél is megtekinthetők.

Minden ajánlattevőről feltételeztetik, hogy a pályázati és szállítási feltételeket szabványrajzokat és mintákat jól ismeri és kötelezőknek elfogadja.

Az ajánlat kizárólag e célra készült és az igazgatóság anyag- és leltárbeszerzési szakosztályánál 1—1 példányban ingyen kapható űrlapon állítandó ki. Ugyanott megtekinthetők a szállításra vonatkozó közelebbi módzatok is.

A lepecsételt, aláírt és kellő bélyeggel ellátott ajánlatok a magyar kir. államvasutak

igazgatóságának anyag- és leltár-beszerzési (AIII.) szakosztályához címezve, legkésőbb 1901. évi július 17-én délelőtt 12 óráig be-
küldendők illetve ott átadandók és ezek bo-
ritékára világosan rávezetendő: „Ajánlat
72,616/901. számhoz rászpolyok és reszelők
szállítására.”

Az ajánlott tárgyak értékének 5 százaléka készpénzben vagy állami letétekre alkalmas értékpapirokban bánatpénzkepen legkésőbb 1901. évi július 16-án déli 12 óráig a ma-
gyar kir. államvasutak főpénztáránál le-
teendő.

Nyertes szállító ezen bánatpénzt 10 száza-
lék óvadékra tartozik kiegészíteni.

A bánatpénz letétele az ajánlatban ugyan felemlítendő, a letét bánatpénzről szóló le-
teti jegy azonban nem csatolandó az aján-
lathoz.

Budapest, 1901. évi május hóban.

Az igazgatóság.

(Utánnomás nem díjaztatik.)

68996/901 szám.

PÁLYÁZATI HIRDETMÉNY.

A magy. kir. államvasutak igazgatósága a jövő 1902 évben esetleg 6 éven át szükséges öntött vasalkatrészek szállításának biztosítá-
sát óhajtván, eziránt nyilvános pályázatot
hirdet.

Az ajánlatok legkésőbb f. évi június hó 11-én déli 12 óráig betérjesztendők, a bánat-
pénz pedig f. évi június hó 10-én déli 12
óráig beküldendő.

A pályázatra vonatkozó részletezett felté-
telek, a mennyiségek, ugyszintén a különle-
ges szállítási feltételek a magy. kir. államva-
sutak anyag- és leltár-beszerzési szakosztályá-
nál (Budapest, Andrassy-ut 75) megtekin-
thetők.

A magy. kir. államvasutak
igazgatósága

(Utánnomás nem díjaztatik.)

38139/901 C. II.

HIRDETMÉNY.

(Közvetlen forgalom Ausztria-Magyarország,
Szerbia, Bulgária és Törökország között.)

Fenti forgalomban 1901. évi március hó 1-től érvényes II. rész 2. füzet 55. és 146.
oldalán a győr-sopron—ebenfurti vasut kis-
marton-Szárzavám állomásának neve „Szár-
zavám”-ra módosítottatik.

Budapest, 1901. április 12-én.

A m. kir. államvasutak budapest-
jobbparti üzletvezetősége.

(Utánnomás nem díjaztatik.)

Cim- és címer-festő Szentés Jenő

Műterme

Főh. Sándor-tér 4.

Készít mindennemű e szakmába vágó munkákat, u. m.:

üveg, fa, bádóg, vászon, fali
címfestéseket és feliratokat.

Műmázolások és aranyozások a legizlésteljesebb kivitelben.

Jöjjenek hozzám,

ha elegáns és tartós cipőket akar-
nak vásárolni. Kizárólag saját
gyártmányomat tartom, melyek
tartósságáért jótállással szavatol-
lok. Óriási választék, bámulatos
olcsó árak mellett. Vidéki
rendeléseket jobban esz-
közlök, mintha az ille-
tő személyesen vá-
lasztotta
volna.

Nem tel-
szótkész-
séggel kicserélek vagy a pénzt visszaadom.

Férfi vikszos cipő, egy darabból, erős talp	3.—
Férfi vikszos betétes cipő, elegáns kivitel	3.20
Férfi vikszos elülsőcipő, gavallér forma	4.—
Divatos barna vagy sárga bagaria, előkapcsos	4.—
Szaloniak, kestyűbőrszár, fűzős vagy cugós	4.—
Box Calf, borjubőr fűzős cipő	4.—
Legujabb fekete vagy sárga kerékpárcipő	2.80
Női finom zergebőr, cugós, 16 cm. magas szár	3.—
Női finom zergebőr, fűzős cipő	3.30
Szaloniak, fűzős vagy cugós	3.50
Divatos barna vagy sárga fűzős cipő	3.40
Fekete vagy barna zerge félcipő	2.20
Több száz divatos ábrákkal ellátott árjegyzékem, mér- térvevesi utasítással együtt ingyen és bérmentve.	

Mindennemű finom fekete és sárga kenőcsök.
Agulár Ede BUDAPEST,
VII., Erzsébet-körút 6.
A New-York palotával szemben. Kérem a címre
ágyelni,

JENCS-féle
Magyar Restitutions-Fluid
lovak és szarvasmarháknak.
JENCS VILMOS gyógyszerész
Budapest, II. ker., Sándor-tér 2. szám.
Hol a ló vagy szarvasmarha állandóan használban
van, e szer nélkülözhetetlen. Rendesen használva az
állat isomerejét fokozza, kitartóbbá, erősebbé teszi; meg-
gátolja a lábak merev béműködését, az imágulást és az
ugynevezett pókosodást.
Ára 2 korona.

Fogak

2 forinttól, valódi amerikai módszer, 10 évi jótállással.
A gyökér eltávolítása fölösleges. Szájpad-
lás nélkül is. Vidékiek 24 óra alatt kielé-
gítettnek.

Részletfizetésre is.

Kovács J. fogműterme,
Budapest, Károly-körút 9., II. em. 8. szám.
(gróf Hadik palota.)

Található naponta reggel 9-től d. u. 5-ig.

Szép, büszke

Bajusz

ékesége minden férfinak, a
Kuhlmann-féle híres bajusz-kenőcs
a legrövidebb idő alatt hat.
Ártalmatlansága biztosítva. Ártalmatlansága biztosítva.
Tegyenként 5 korona, az összeg előleges beküldése
mellett. Postaértékeket fizetés gyanánt elfogadok.
Kuhlmann Károly, Düsseldorf
haj- és szakáll-ápoló speciálista.

A m. kir. államvasutak nyári menetrendje.

Budapest—Hatvan, Budapest—Bicske, Budapest—Párkány-Nána a vonatok érkezése oda és vissza.

Érvényes 1901. évi május hó 1-től.

Budapest k. p. u. — Hatvan.

Állomások	Sz. v. × 316 I.-III.	Gy. v. 402 I.-II.	Gy. v. 304 I.-II.	Sz. v. 318 I.-III.	Sz. v. 1508 I.-III.	Sz. v. 408 I.-III.	Sz. v. 306 I.-III.	Sz. v. 310 I.-III.	Sz. v. 320 I.-III.	Gy. v. 404 I.-II.	Sz. v. 312 I.-III.	Sz. v. × 322 I.-III.	Gy. v. 302 I.-II.	Sz. v. 308 I.-III.	Sz. v. 314 II.-III.	Sz. v. 1506 I.-III.	Sz. v. 406 I.-III.	Gy. v. + 420 I.-II.	V. v. 328 I.-III.
Budapest keleti p. u. indul	625	710	780	785	750	850	935	1235	130	235	240	245	345	520	625	800	855	945	1110
Gödöllő érkezik	782	—	—	888	854	954	1045	143	238	318	339	356	—	630	733	911	1006	1032	1233
Aszód indul	788	× 753	818	—	855	955	1046	145	—	318	340	—	× 437	631	755	912	1007	1033	1235
Gödöllő érkezik	756	× 813	× 829	—	819	1017	1112	211	—	338	404	—	× 446	659	801	988	1032	—	101
Hatvan érkezik	820	830	845	—	944	1038	1136	237	—	355	427	—	508	735	827	1005	1056	1108	133

Hatvan—Budapest keleti p. u.

Állomások	V. v. 327 I.-III.	Sz. v. 405 I.-III.	Gy. v. × 419 I.-II.	Sz. v. 309 I.-III.	Sz. v. 1505 I.-III.	Sz. v. 311 I.-III.	Sz. v. 307 I.-III.	Sz. v. 317 I.-III.	Gy. v. 301 I.-II.	Gy. v. 403 I.-II.	Gy. v. 313 I.-III.	Sz. v. × 305 I.-III.	Sz. v. × 321 I.-III.	Sz. v. 407 I.-III.	Sz. v. 1507 I.-III.	Gy. v. 303 I.-II.	Gy. v. 401 I.-II.	Sz. v. × 311 I.-III.	Sz. v. 319 I.-III.
Hatvan indul	227	425	520	530	605	656	808	—	1137	1205	110	454	—	633	652	803	833	840	—
Aszód indul	306	452	540	557	631	720	833	—	—	1223	137	521	—	658	719	—	862	907	—
Gödöllő érkezik	348	532	602	626	704	746	902	—	1211	× 1244	205	552	—	725	745	× 1837	× 1914	829	—
Gödöllő indul	350	524	603	628	706	748	903	1120	—	—	208	554	—	726	747	—	—	835	433
Budapest k. p. u. érkezik	520	685	655	780	815	845	1095	1235	130	310	700	750	830	850	920	1000	1040	555	—

× 315., 316., 321., 322. ünnep és vasárnap V/15—IX/15-ig közlekedik. — + Junius 1-től szeptember 15-ig. — * A 305-nél Gödöllő Budapest között V/15.—IX/15-ig az utasok felszállása ki van zárva.

Budapest keleti p. u. — Bicske.

Állomások	V. v. 32 I.-III.	Sz. v. × 10 I.-III.	Gy. v. 6 I.-II.	Sz. v. + 20 I.-III.	Sz. v. 22 I.-III.	Gy. v. 1302 I.-II.	Gy. v. 4 I.-II.	Sz. v. 16 I.-III.	Sz. v. 12 I.-III.	Sz. v. * 18 I.-III.	T. sz. sz. 48 I.-III.	Sz. v. × 1304 I.-III.	Sz. v. 8 I.-III.
Budapest keleti p. u. indul	620	650	850	900	1225	730	215	225	430	720	990	1000	1045
Budapest-Ferencváros indul	636	707	—	911	1236	—	—	236	441	731	934	1013	1059
Budapest-Kelenföld érkezik	649	715	906	920	1245	746	231	244	451	740	945	1022	1110
Budapest-Kelenföld indul	—	720	907	921	1246	747	232	245	453	741	1000	1025	1118
Bicske érkezik	—	819	945	1020	145	825	310	245	457	843	1112	1132	1213

Bicske—Budapest keleti p. u.

Állomások	T. sz. sz. 47 I.-III.	Sz. v. × 7 I.-III.	Sz. v. 1303 I.-III.	Sz. v. 11 I.-III.	Gy. v. 3 I.-II.	Sz. v. 2 I.-III.	Sz. v. 27 I.-III.	Gy. v. 5 I.-II.	Sz. v. + 15 I.-III.	Sz. v. + 19 I.-III.	Sz. v. × 9 I.-III.	Gy. v. 2 I.-II.	Sz. v. 17 I.-III.
Bicske indul	485	505	548	746	1255	305	431	619	655	730	742	848	932
Budapest—Kelenföld indul	544	612	651	849	133	498	536	658	752	833	846	925	1020
Budapest—Kelenföld érkezik	547	616	659	859	134	494	540	659	754	835	848	928	1030
Budapest-Ferencváros indul	602	627	712	909	—	415	553	—	807	847	903	—	1041
Budapest keleti p. u. érkezik	615	640	725	920	150	425	605	715	820	900	915	945	1050

× A 7. 8. és 1304-nál naponta, a 10-esnél V/15—IX/15-ig ünnep vasárnap a szám. forg. jegyek használata, a 9-esnél pedig a felszállás Kelenföld kivételével ki van zárva.

+ A 15. 19. és 20. V/15—IX/15-ig ünnep vasárnap közlekedik.

* A 18-as junius 1-től szeptember 15-ig közlekedik.

Budapest ny. p. u. — Párkány-Nána és vissza.

Állomások	Sz. v. 166 I.-III.	Sz. v. 124 I.-III.	Sz. v. 168 I.-III.	Gy. v. 1406 I.-II.	Gy. v. 106 I.-II.	Sz. v. 142 I.-III.	Sz. v. 170 I.-III.	Sz. v. 116 I.-III.	Sz. v. 146 I.-III.	Sz. v. 172 I.-III.	Sz. v. 136 I.-III.	Sz. v. 174 I.-III.	Sz. v. 126 I.-III.	Sz. v. 176 I.-III.	Sz. v. 144 I.-III.	Sz. v. 185 I.-III.	Sz. v. 178 I.-III.	Sz. v. 138 I.-III.	Sz. v. 148 I.-III.	Sz. v. 180 I.-III.	Sz. v. 1404 I.-III.	Sz. v. 140 I.-III.	Sz. v. 182 I.-III.	Sz. v. + 123 I.-III.	Sz. v. 154 I.-III.	Sz. v. 184 I.-III.	Sz. v. 118 I.-III.	Sz. v. 188 I.-III.	Sz. v. 1408 I.-III.
Budapest ny. p. u. ind.	555	615	655	730	800	845	915	925	1200	1215	1225	115	215	220	235	320	415	425	530	600	615	620	740	750	800	925	1000	1025	1040
Palota—Ujpest ind.	610	628	710	—	—	900	930	f 939	f 1217	1230	f 1241	130	—	235	f 250	335	430	f 438	547	615	N. Mar	632	755	f 804	817	940	f 1016	1040	1058
Vác ind.	—	705	érk.	803	—	948	érk.	1018	103	érk.	124	érk.	204	érk.	335	érk.	516	633	érk.	702	V. 1800	708	érk.	840	907	érk.	1109	érk.	1133
Nagy-Maros ind.	—	789	—	821	—	1025	—	1050	140	—	157	—	322	—	410	—	545	—	—	—	702	741	—	919	—	—	1138	—	1204
Párkány-Nána érkezik	—	821	—	848	909	érk.	—	1130	érk.	—	érk.	—	359	—	500	—	—	—	—	—	726	830	—	érk.	—	—	1214	—	1243

Jegyzet: * Ezen vonatonál a szomszédos forgalmu menetjegyek használata ki van zárva.
+ Május hó 15-től ünnep és vasárnapokon közlekedik.
© Május hó 15-től bez. szeptember 15-ig ünnep- és vasárnapokon közlekedik.
× Junius hó 1-től közlekedik.

Az igazgatóság.